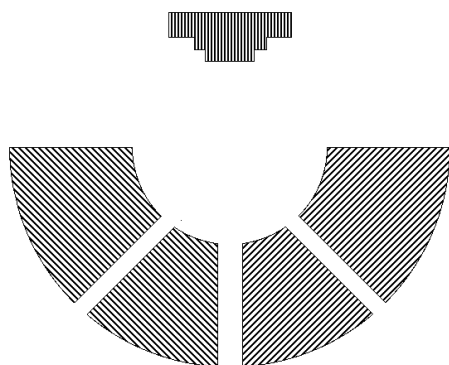

Provincie Oost-Vlaanderen

Debatten van de provincieraadszitting

9 oktober 2002

OPENBARE ZITTING**BEGROTINGSBESPREKINGEN****De heer gedeputeerde Verleyen**

Voorzitter, Collega's,

Het maatschappelijk debat over de fundamenteën van het onderwijs is meer dan ooit actueel. Een paar recente signalen getuigen van de goede kwaliteit van ons Vlaams onderwijs. Ik denk bijvoorbeeld aan de internationale scanning waar wij op het vlak van onderwijs zeer goed scoorden. Ik denk ook aan een recente bevraging van ouders uit de Vlaamse bevolking waaruit enigszins tot mijn verbazing zeer duidelijk bleek dat de onderwijssector een van de sectoren is waarin men naar de overheid toe nog vrij veel vertrouwen heeft. Ondanks die positieve signalen wordt op onderwijsvlak toch nog heel wat in vraag gesteld.

Het afgelopen jaar zijn er verschillende visies over specifieke onderwijsthema's aan bod geweest : de onderwijsfinanciering, het personeelsbeleid met de 55-plus affaire, de onderwijskwaliteit, het decreet gelijke kansen, de rol van de inrichtende machten en de onderwijskoepels worden in vraag gesteld. De rondetafelconferentie over onderwijs en het kerntakendebat hebben hierin trouwens wellicht een katalyserende rol gespeeld.

Voorzitter, ik zal vooraf ingaan op een aantal algemene bedenkingen en ik kom dan in het tweede deel terug op de specifieke vragen en bedenkingen van de interpellanten die ik bij deze trouwens dank voor de bezorgdheid die ze tonen met betrekking tot ons provinciaal onderwijs en de kans die ze me bieden om een aantal dingen recht te zetten.

NETOVERSCHRIJDENDE SAMENWERKING

Op dit ogenblik heeft de provincie drie netoverschrijdende samenwerkingsakkoorden afgesloten :

1. de scholengemeenschappen secundair onderwijs voor het voltijds leerplan met de scholen van het gemeenschapsonderwijs. Een akkoord dat ondertussen al een aantal jaren loopt ;
2. de samenwerking tussen de provinciale centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor volwassenen van het gemeenschapsonderwijs ;
3. het project Open School Gent dat wij recent hebben opgestart.

De scholengemeenschappen in het secundair onderwijs.

Sinds 1999 groeperen 6 scholengemeenschappen gemeenschapsscholen en provinciale scholen. Binnen de scholengemeenschap is er, hoewel de inrichtende machten autonoom blijven, een ver doorgedreven samenwerking tussen de scholen tot stand gekomen. In de eerste plaats streven we ernaar binnen de regio's tot een niet-overlappend studieaanbod te komen. Het is verkeerd om als overheid te redeneren : "Wij moeten dat niet betalen, het is de Vlaamse overheid of de stad of de gemeente." Ik denk dat wij onze bekommernis algemeen moeten stellen en ervan uitgaan dat een frank die via de gemeenschap of via de overheid wordt uitgegeven op om het even welk niveau op een goeie manier moet besteed worden en dat we dus overlappingen moeten vermijden ook al is het niet rechtstreeks vanuit het provinciale budget dat sommige dingen worden betaald. Vandaar dus de keuze om de overlappingen binnen het studieaanbod tegen te gaan.

Het gemeenschapsonderwijs opteert voor het algemeen onderwijs. U zult zich herinneren dat wij dat eigenlijk niet binnen ons aanbod hadden en om tot de scholengemeenschappen te kunnen toetreden waren we verplicht tot die samenwerking. Ook de niet-nijverheidsrichtingen zitten bij de partners, terwijl het provinciaal onderwijs zich specifiek toelegt op het technisch en beroepsonderwijs, meer bepaald de nijverheidsrichtingen.

Er zitten wel kleine afwijkingen op, ik denk aan Oudenaarde-Ronse-Avelgem waar wij Schoonheidszorgen-Haartooi verzorgen binnen dat samenwerkingsverband. Een andere uitzondering is de situatie in Gent waar de vraag meer dan ruim genoeg is om dubbele studierichtingen aan te bieden, maar we bieden maximaal twee keer hetzelfde studieaanbod aan binnen de scholengemeenschap. Op die manier hebben wij een kritisch minimum binnen onze scholen wat ook de kwaliteit van het aanbod zeker ten goede komt.

DEBATTEN

We moeten dus niet gaan besparen op uren of we moeten daar geen uren gaan insteken die we ergens anders moeten weghalen. Een gewoonte die men in het verleden had, vaak ten koste van het beroepsonderwijs, maar ondertussen is dat voor een groot stuk decretaal bijgesteld en heeft de minister de eis - alhoewel, het is niet zo streng geformuleerd -, maar toch wel de stevige wens naar de inrichtende machten doorgeschoven om van die techniek af te zien en de verworven uren binnen een bepaalde onderwijssector ook aan te bieden waar ze ontstaan is op basis van het leerlingenaantal binnen die sector.

De werking van de scholengemeenschappen verloopt, denk ik, constructief, zij het dat de instructies van het departement ook niet altijd zeer duidelijk zijn.

Hoe komt dat? Wel, ze zijn vrij goed afgelijnd naargelang men wel of niet in een scholengemeenschap zit. Wij nemen daar eigenlijk een beetje een bijzondere plaats in omdat de decreetgever niet altijd gedacht heeft aan een systeem waarbij men verschillende inrichtende machten binnen eenzelfde scholengemeenschap heeft en daardoor vallen wij nogal eens tussen de mazen van het net wanneer het op regelgeving aan komt.

Het belang van de scholengemeenschappen begint trouwens steeds zwaarder door te geven. We zien dat in decreten steeds meer voordelen worden toegekend aan diegenen die in een scholengemeenschap zitten. Het is een beleidskeuze op Vlaams niveau, denk ik. Dat is bijvoorbeeld duidelijk voor het onderwijsdecreet XIV. Het is bovendien zo dat men niet alleen meer middelen aan de scholen binnen de scholengemeenschap toekent, maar ook het beslissingsrecht van de inrichtende machten vaak verschuift naar de scholengemeenschappen. Enerzijds decentraliseert men hierdoor eigenlijk een beetje, anderzijds geeft men meer autonomie aan regionaal gebonden structuren die voor bepaalde regio's het onderwijs aanbieden.

Het toenemend belang van de scholengemeenschappen is trouwens ook af te leiden uit de intensieve vergaderingen voor onze mensen. Voor onze directies wordt het toch wel een zware belasting om al die vergaderingen bij te wonen, temeer daar een directeur met van alles en nog wat wordt "lastig gevallen" en dat gaat van klachten van ouders tot infrastructuur, gebouwen, lessenroosters, enz. Een directeur is eigenlijk een duivel-doet-al, wat met zich meebrengt dat bijkomende vergaderingen altijd moeilijk liggen voor de directies. Ik vraag me trouwens af of men zich daar op het Vlaams niveau eigenlijk ook niet een beetje vergist - en ik druk me dan eigenlijk eufemistisch uit - wanneer men zegt dat de directeur eigenlijk alles moet doen. Die man of die vrouw is momenteel al zeer zwaar belast wanneer ze hun school willen kennen en ze willen laten draaien zoals ze zich dat hebben voorgenomen. Als men hen nog meer taken zal toeschuiven, zal dat volgens mij alleszins niet ten gunste zijn van de kwaliteit van het onderwijsgebeuren.

Voortvloeiend uit onze samenwerking in de scholengemeenschappen is ondertussen ook de geleidelijke invoering ontstaan van gemeenschappelijke lessenreferentietabellen, van gemeenschappelijke programma's. Sinds 1 september hebben wij binnen elke scholengemeenschap hetzelfde programma-aanbod, hetgeen de onderlinge mutatie en de correcte oriëntering uiteraard ten goede moet komen. Daar is werk van gemaakt en vanaf deze plaats wil ik dan ook al diegenen die eraan hebben meegewerkt, en in het bijzonder onze inspectie en onze leerkrachten die er veel tijd voor vrijgemaakt hebben, van harte danken.

Samenwerkingsverband tussen de provinciale centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor volwassenen van het gemeenschapsonderwijs.

Daar zijn we nog niet zover. De intenties zijn er wel. Ik wil ze nog even op een rij zetten.

- Het gezamenlijk gebruik van infrastructuur is voor een stuk gelukt.
- De samenwerking bij het actualiseren van leerplannen. Ook daar vorderen wij goed. Er ligt trouwens een nieuw voorstel op tafel om met alle netten samen een afstandsonderwijs op te starten en wij zullen met ons eigen CVO Gent (Centrum voor Volwassenenonderwijs) instaan voor het uitschrijven en het creëren van de cursussen Frans dit jaar. Het provinciaal onderwijs Hasselt zal zijn server ter beschikking stellen en wij gaan het Vlaams niveau vooraf. BIS, het vroeger schriftelijk onderwijs, zit danig in de patatten zegt men bij ons, en zij zijn eigenlijk vragende partij zijn om eens te komen kijken hoe ALERT draait. Het is een pluim op de hoed, dacht ik, van het provinciaal onderwijs.
- Het afstemmen van inschrijvingsgelden is gebeurd.
- Het opleidingsaanbod op mekaar afstemmen loopt ook vrij goed.
- De gemeenschappelijke aankoopinitiatieven van didactische hulpmiddelen. Daar zijn we nog niet aan toe, tenzij op sommige plaatsen waar wij op eenzelfde campus zitten. In Gent hebben wij bijvoorbeeld wel afspraken kunnen maken - in dit geval met het hoger onderwijs - om samen investeringen te doen waardoor de globale kostprijs zal gaan dalen.

Ik heb het al gezegd, er werd het voorbije jaar mijns inziens nog een beetje te veel gestreefd, in plaats van echt gerealiseerd, maar het is onze bedoeling om eerstdaags met de inrichtende machten opnieuw samen te zitten en te kijken hoe wij onze directies eventueel een duwtje in de rug kunnen geven om die samenwerking meer body te geven dan momenteel het geval is. Het is nog altijd zo dat, naar mijn aanvoelen althans, de gevoeligheden tussen de directies die écht op het terrein met mekaar afspraken moeten maken nog een beetje te scherp zijn, de afstand is nog wat te groot of het water is nog wat te diep, zoals ge het formuleren wilt. Dus als er van onze kant uit, vanuit de inrichtende machten, geen duw in de rug zal komen, zal het waarschijnlijk niet zo spontaan op het veld te realiseren zijn als wij misschien hadden gehoopt.

Het Open School project.

Ook daar hebben we al een aantal zaken gerealiseerd. Voornamelijk bij de herverdeling van het aanbod zijn we ver gevorderd. Dit jaar is dat niet zo grondig geweest omdat wij te dicht bij 1 september stonden, alhoewel wij er voor ons provinciaal onderwijs toch uitgehaald hebben dat wij alleenaanbieder zijn van de afdeling Toerisme. We waren wellicht het best uitgerust en het sterkst bevolkt en daardoor hebben wij die richting bij ons.

Voor Haartooi, Schoonheidsverzorging en ook andere afdelingen zal dat in de toekomst het geval zal zijn volgens mij. De techniekers hebben een ontwerp uitgewerkt teneinde een mooie aflijning van de taken binnen het Gentse te kunnen realiseren.

Een voorbeeld daarvan is ook dat men speelt met het idee om een officieel CLB op te richten voor het Gentse. Hoe dat moet gebeuren ? Wellicht zal het een vzw-vorm moeten worden, maar wat daar bijzonder interessant aan is, is dat we mekaar niet moeten gaan beconcurreren omdat wij met een CLB zouden kunnen werken voor de ganse regio.

Samengevat komen de belangrijkste doelstellingen van die netoverschrijdende samenwerking op het volgende neer :

1. kwaliteitsbewaking en kwaliteitsverbetering door het samenbrengen van verworven deskundigheid ;
2. het optimaliseren van de leerlingenbegeleiding en het bevorderen van het gelijkekansenbeleid ;
3. de communicatie naar de gebruiker, zeg maar de Oost-Vlaming, wordt verbeterd door hem meer duidelijkheid te geven over wat er exact wordt aangeboden en door het uitschakelen van het dubbelaanbod ;
4. het verhogen van de inbreng en de betrokkenheid van de ouders is hier ook voor een groot stuk aan bod ;
5. het efficiënt aanwenden van de onderwijsmiddelen, van de gelden die we erin stoppen is een ander item dat via dat samenwerkingsaanbod voor een stuk gerealiseerd is en dat wij dus verder proberen waar te maken.

DEMOCRATISCH PROVINCIAAL ONDERWIJS

Het democratisch karakter van het provinciaal onderwijs.

Zoals u weet is de prioritaire zorg van het provinciaal onderwijs het creëren van een schoolstructuur die de diverse vormingscomponenten optimale ontwikkelingskansen biedt.

Onderwijs is voor ons in essentie het instrument tot democratisch burgerschap en als we het laatste decennium iets geleerd hebben, dan is het ongetwijfeld dat dit democratisch burgerschap steeds fragieler blijkt te zijn. Het komt er niet vanzelf en het is er ook niet altijd noodzakelijk vanzelf aanwezig. Er moet dagelijks aan gewerkt worden, het moet goed onderhouden worden. Men wordt niet vanzelf een democratisch burger en wij beschikken ongelukkig genoeg niet over een of ander gen dat ervoor zorgt dat ieder mens die keuze voor de democratie automatisch in zich draagt. Goed opgeleid moet dus ook staan voor opgeleid zijn tot democratisch burgerschap. De school dient de leerlingen voor te bereiden op een democratische maatschappij en uiteraard is leerlingenparticipatie daarvoor de beste leerschool. Een uitstekend instrument dat wij derhalve ook in al onze provinciale scholen hebben geïnstalleerd. Wij hebben overal leerlingenraden en we laten ze daar eigenlijk de oefening van de democratie dagdagelijks aan den lijve ondervinden. Wij luisteren ook naar wat uit die leerlingenraden komt en de directies hebben de richtlijn meegekregen om, daar waar enigszins mogelijk, hun leerlingenraden maximaal te betrekken bij de dagelijkse organisatie van het leerproces.

DEBATTEN

Ook rechtvaardigheidsbekwaamheid dient in de school bijgebracht te worden : democratische sensibiliteit in het omgaan met recht en onrecht, met gelijkheid en ongelijkheid, met belangencontrasten en met verdraagzaamheid en wederzijds begrijpen, sociale en politieke bekwaamheid ook, ontwikkelen en versterken van persoonlijke en sociale identiteit, dienen allemaal weerspiegeld te zijn in het schoolklimaat.

De komende jaren willen we - in samenspraak met leerkrachten, directies, inspectie en begeleiding - de concrete realisatie van die sociale en democratische competenties in ons onderwijs op het terrein verder versterken en deze eindtermen verder verweven in de onderwijsmethodieken. Dit impliceert dat elke gebruiker van het onderwijs, eenieder die ermee in aanraking komt, ook zijn zeg kan doen en dat er effectief naar hem wordt geluisterd.

Inspraak van leerkrachten - vraag van de heer Marginet bij monde van zijn fractieleider.

Allemaal goed en wel zegt u : inspraak van leerlingen, inspraak van Janneke en Mieke, maar hoe zit het nu eigenlijk met de inspraak van de leerkrachten in ons onderwijs ?

Wij hebben verschillende manieren waarop wij de leerkrachten betrekken en inspraak geven in ons onderwijsproces.

Er zijn in de eerste plaats de wettelijk voorziene inspraakorganen en ik noem ze even op :

- de participatieraden ;
- het hoog overlegcomité en het bijzonder onderhandelingscomité ;
- de basis- en tussenoverlegcomités ;
- onderhandelingscomités op het niveau van de scholengemeenschappen.

Het zijn allemaal wettelijk voorziene organen waarin de leerkrachten vertegenwoordigd zijn hetzij samen met leerlingen en ouders bijvoorbeeld als het over participatieraden gaat, ook samen met de inrichtende macht, hetzij alleen over personeelsgebonden zaken. Al die overlegcomités zijn wettelijk geregeld, er is een soort van syndicaal statuut dat zegt hoe we daar wettelijk moeten mee omgaan en daar praten wij met de leerkrachten, zij het via de door hen aangeduide syndicale vertegenwoordigers.

Elk daarvan heeft dus verregaande bevoegdheden, soms op het vlak van informatie, soms op het vlak van onderhandelen, bijvoorbeeld over de lesurenpakketten, de schoolreglementen, de BPT-uren, enz. Het decreet zegt ons telkens of het gaat over informatie, over onderhandelingen, over medezeggenschap en soms - maar dat is nog uitzonderlijk -, over beslissingsrecht in een van die verschillende structuren.

Informele contacten naast de wettelijke contacten.

Het provinciaal onderwijs is een klein maar open net. Leerkrachten weten gemakkelijk de weg te vinden naar hun directie, naar de provinciale inspectie en naar de inrichtende macht. Ik denk dat de deuren van mij en mijn collega's openstaan om dagdagelijks mensen uit het onderwijs te ontvangen indien zij informatie willen of indien zij klachten hebben over situaties waarmee ze niet zouden kunnen leven.

Naast de informele en de wettelijke organen zijn er :

- personeelsraden met een informeel karakter. Praktisch iedere school heeft een personeelsraad waar de personeelsleden onder mekaar hun eigen situatie binnen de school ten opzichte van zichzelf en in relatie met de andere partners kunnen bekijken ;
- vakgroepenoverleg binnen de eigen school waarbij al diegenen die met een bepaald vak of een aanverwant vak bezig zijn, worden samengebracht om programma's op elkaar af te stemmen, om te bekijken wat men moet aankopen, om te bekijken hoe men misschien schuift in een lessenrooster ;
- de gemeenschappelijke vormingsactiviteiten zowel op het provinciaal niveau als op het Vlaams niveau. Een recent voorbeeld daarvan is het opstarten binnenkort van een vorming voor leidinggevers of kandidaatleidinggevers ;
- werkgroepen die thematisch werken aangaande bepaalde activiteiten in de school, bijvoorbeeld de extramurosactiviteiten, middagactiviteiten, interscolaire sportdagen, schoolwerkplan, enz. Dat zijn allemaal zaken waar rond werkgroepen bestaan ;
- op sommige scholen kunnen de leerkrachten op vrijwillige basis meewerken aan het opstellen van het uurrooster. Dat is vaak de taak van de directie en het is een truuk om de miserie in de schoot van het personeel te leggen, want een uurrooster is iets dat nooit goed is, er zijn altijd mensen die erover klagen. Als directie kom je daardoor onder vuur te staan en het beste middel is hen onderling twee of drie mensen te laten aanduiden die zullen instaan voor het opmaken van het rooster binnen een vooraf bepaalde tijdspanne, rekening houdende met de pedagogische principes. Als het rooster niet goed blijkt te zijn, dan moeten ze maar bij hun collega's klagen. De directie staat er enigszins van verwijderd en kan op een correcte manier tussenkomen wanneer het nodig is.

Niet te vergeten natuurlijk is dat de pedagogische principes prioriteit moeten krijgen, want anders riskeer je dat sommigen daar toch wel enigszins bevoordeeld uitkomen ;

- leraren kunnen ook in bepaalde scholen gestructureerd kennis geven van de didactische behoeften die dan uiteindelijk via de opmaak van de begroting worden vertaald in de documenten die vandaag voorliggen. Eigenlijk is de procedure zo dat aan de directies wordt gevraagd naar hun behoeften voor het volgende jaar. Er wordt van hen verondersteld - ik neem aan dat zij dat ook weten - dat zij op hun beurt hun personeel raadplegen om te bekijken wat de behoeften zijn aan didactisch materiaal. Dit wordt dan vertaald in een budget en de prioriteiten worden vastgelegd en daarmee is ook de inspraak grosso modo vastgelegd, denk ik.

Er zijn nog een aantal andere dingen :

- de stuurgroepwerking van de directies Voltijds Leerplan ;
- stuurgroep directies Volwassenenonderwijs ;
- tweemaandelijks vergadering PIBO, samen met de administratie.

Dat zijn allemaal inspraakorganen waar het beleid van de school vorm krijgt, voorbereid wordt en getoetst wordt aan de kwaliteitsnorm.

GELIJKE KANSEN IN HET PROVINCIAAL ONDERWIJS

Dit is ook een item dat momenteel leeft op Vlaams niveau. Het is spijtig genoeg nog altijd zo dat men vandaag van een baby met een redelijk grote statistische zekerheid kan voorspellen of hij of zij binnen 22 jaar een universitair diploma zal halen, dan wel de school zal verlaten zonder veel kwalificaties. Dat hangt immers tot de dag van vandaag sterk af van het soort gezin waarin die baby is geboren. Kinderen van begoede en beter geschoolde ouders hebben immers veel meer kans om het tot universitair te schoppen dan de baby in het bedje ernaast dat in een minder begoed gezin is terechtgekomen. Dat we na meer dan 40 jaar beleid onder de slogan "democratisering van het onderwijs" nog steeds die vaststelling moeten maken toont niet alleen het mislukken aan van de politieke aanpak, van de beleidsmatige aanpak van die gelijkekansenproblematiek, maar toont ook aan hoe bijzonder complex het probleem is waarmee wij worden geconfronteerd.

De provinciale onderwijsinstellingen genereren thans een aantal uren in het kader van het gelijkekansenbeleid dat door het nieuwe decreet verdeeld wordt over de verschillende netten, de verschillende scholen. Globaal gezien komen wij er zeker niet slecht uit al moet men zich daar ook, wanneer men dat als volgt bekijkt, niet al te veel van voorstellen.

Het gaat voor wat ons net betreft over 100 uren. De best voorziene school haalt 29 uren, de Middenschool Gent. De school die het minst uren krijgt is Zottegem en dan spreken we over 5 uren. Het aantal uren is bepaald aan de hand van een aantal parameters en het is via berekeningen dat wij tot die resultaten komen. De meeste scholen die ook middelen genereren in het kader van het onderwijs-voorrankingsbeleid gaan erop vooruit.

Er is in de rondetafelconferentie trouwens tot op de laatste dag gedebatteerd over de gelijkekansenproblematiek. We zijn er helaas niet uit geraakt. Het is eigenlijk de enige werkgroep die geen tekst heeft gefinaliseerd. Ik heb gezien dat er op onze PC's ondertussen een voorstel tot finaal effect is gekomen, maar ik moet er nu aan toevoegen dat het spijtig genoeg zo is dat over de netten heen daarover geen consensus bestaat. Een van de grote problemen daarbij was het feit dat OVSG die spreekt namens de steden en gemeenten, eigenlijk het lager onderwijs als een kerntaak wil inschrijven voor de gemeenten. Dat is goed als een kerntaak geen verplichting is, zeggen de andere netten. Want zoals een kerntaak nu gedefinieerd staat in het kerntakendebat, komt het erop neer dat alle gemeenten verplicht zijn om lager onderwijs in te richten en ik dacht dat niet alle gemeenten daar vandaag vragende partij voor zijn. We hebben het standpunt verdedigd dat het allicht beter zou zijn om tot afspraken te komen en daar waar er geen alternatief is aan de gemeenten op te leggen dat zij dat in laatste instantie doen, maar zonder de verplichting om naast een bestaande lagere school nog eens een andere lagere school te plaatsen louter omwille van het feit dat het gemeentelijk onderwijs die verplichting zou hebben.

Tweedekansonderwijs.

Wij willen ook hen die niet in het bezit zijn van een diploma secundair onderwijs of die in hun leven niet de kans hebben gekregen een diploma te verwerven via ons provinciaal onderwijs, een tweede kans bieden. Het provinciaal onderwijs blijft daarom aanbieder van het tweedekansonderwijs.

DEBATTEN

Het is een duidelijke concretisering van een van de hoofddoelen van ons onderwijs, namelijk het diplomagericht onderwijs verschaffen. Het tweedekansonderwijs wordt in concreto georganiseerd in PCVO Scheldeland zowel te Wetteren als te Dendermonde. Door een wijziging van de regelgeving is het trouwens zo dat wij als inrichtende macht of als school, nu zelf de examens kunnen afnemen. Vroeger was dat vaak een hinderpaal omdat men aan het einde van de cursus naar Brussel moest om zijn examen af te leggen. Men kreeg daar niet altijd de meest succesrijke cursisten over de vloer en de verplaatsing alleen was voor die mensen al een probleem. Die hinderpaal is weggefallen. Wij kunnen nu zelf examens afnemen, weliswaar onder toezicht van het Vlaams niveau, maar dat maakt de kans op slagen alleszins een stuk groter.

Streven naar echt gratis onderwijs.

Er is leerplicht tot 18 jaar. Dat betekent dat het provinciaal onderwijs moet streven naar gratis onderwijs tot op die leeftijd.

Dit impliceert dat het provinciaal onderwijs als stelregel hanteert :

- geen inschrijvingsgelden ;
- alle materieel en materiaal om aan onderwijs te kunnen participeren, wordt gratis aangeboden ;
- de financiële tussenkomst voor supplementaire zaken die niet direct gelinkt zijn aan of verplicht zijn binnen de eindtermen of streefdoelen worden op een zo laag mogelijk niveau gehouden. Daar waar wij geconfronteerd worden met leerlingen die omwille van sociale omstandigheden thuis bepaalde zaken niet kunnen betalen, proberen wij tussen te komen, hetzij via onze cel voor maatschappelijk werk, hetzij via de vriendenkring of activiteiten die door de scholen zelf worden georganiseerd.

Concreet werd onmiddellijk werk gemaakt van het verschaffen van gratis werkkledij aan onze leerlingen in de ateliers, maar ze zullen ook gratis of aan een minimale vergoeding kunnen deelnemen aan culturele uitstappen, film- en theatervoorstellingen. Precies met het oog op de invoering van kosteloos onderwijs hebben wij al in de begroting van 2001 75 EUR (3000 BEF) per leerling voorzien. Het is de bedoeling om dat bedrag systematisch op te trekken tot 225 EUR waarmee we dan in onze opzet zouden slagen om het onderwijs ook effectief gratis te maken.

We zullen dat niet helemaal zelf moeten dragen omdat via het akkoord van 1998 de werkingskosten die we als provinciaal onderwijs samen met het stedelijk onderwijs en ook samen met het vrij onderwijs krijgen, flink zullen stijgen, wat voor ons zelf al bijna een verdubbeling betekent van de werkingskosten die wij van het Vlaams niveau krijgen voor ons eigen onderwijs. Ook moet het provinciaal onderwijs duidelijk zijn verantwoordelijkheid opnemen naar het buitengewoon onderwijs toe. Dit provinciaal onderwijs is bij uitstek, dacht ik, een concretisering van een gemeentegrensoverstijgend regionale aanpak in het onderwijs.

Kosteloos onderwijs - vraag van de heer Gybels.

Wat is de kostprijs van een leerling in het provinciaal onderwijs ? Kostprijs van een leerling in de onderscheidene netten ?

Ik weet niet waar ze het eigenlijk vandaan hebben gehaald, want ik kan u onmogelijk op de euro na zeggen wat een leerling bij ons kost omwille van het feit dat alles zodanig verweven is met andere zaken die in dezelfde school gebeuren : dubbel gebruik van gebouwen, kuisvrouwen die aan het hoger onderwijs worden uitgeleend en waarvan twee derde wordt terugbetaald, enz.

Volgens de 525 bladzijden tellende studie over de "objectiveerbare verschillen" die het bureau "Deloitte & Touche" heeft gemaakt voor de Vlaamse minister van Onderwijs, zouden de gemeentelijke en provinciale scholen (basis- en secundair onderwijs) van hun inrichtende overheid gemiddeld 991,57 EUR per leerling krijgen. In het gemeenschapsonderwijs zou dat 495,79 EUR per leerling zijn en in het vrij onderwijs zou dat 0 EUR per leerling zijn. Ik leg de nadruk op "zou", want hoe men aan die "0 EUR" komt in het vrij onderwijs, dat is mij een absoluut raadsel. Recent lees ik nog in een studie dat - ik dacht dat het twee derde was - de gelden die naar de eredienst gaan eigenlijk geïnvesteerd worden in het vrij onderwijs. Ik weet zeker dat ik in bijvoorbeeld Wetteren, een school u wellicht goed bekend, jaarlijks 2 000 000 BEF heb betaald voor het gebruik van klaslokalen. Ik vraag me af waar dat bedrag naartoe gaat. Het zijn alleszins middelen die in de school terechtkomen en die op zich al die "0 EUR" zouden schrappen. Ik heb mijn vraagtekens bij wat men in die studie heeft geschreven.

De totale inkomsten van de scholen (basis- en secundair onderwijs) zouden gemiddeld per leerling - ook uit die studie - afgerond bedragen : 1 500 EUR in het gemeenschapsonderwijs, 1 950 EUR in het gemeentelijk en provinciaal onderwijs en 810 EUR in het vrij onderwijs.

De subsidiëring evenwel zal in de toekomst gaan evolueren in die zin dat indien men het gemeentelijk en provinciaal onderwijs gaat vergelijken men dan de aftrekking moet maken met het bedrag dat ik daarstraks heb genoemd, die 1 000 EUR ongeveer die men van de inrichtende macht krijgt, en men dan de inkomsten die men vanuit het Vlaams niveau krijgt, moet gaan optrekken tot 75 % van het gemeenschapsonderwijs, dus die drie vierde van die 1 500 EUR, zeg maar een kleine 1 200 EUR.

Van belang is de wijze waarop de provincieraad van Oost-Vlaanderen als inrichtende macht haar onderwijs behandelt. De middelen die worden verstrekt zijn - in tegenstelling tot wat soms wordt beweerd - niet verstoep in de algemene provinciale begroting. Ik wil u eerlijkheidshalve ook zeggen dat het niet mogelijk is om tot op de laatste euro uit te zoeken wat een leerling ons kost, maar uiteraard kun je alles in de bijlagen terugvinden.

Ik heb twee of drie jaar terug in de scholen een oefening gedaan. Ik heb gezegd dat er niet meer met zwart geld mocht worden omgegaan in de scholen. Ik zeg dit op het gevaar af dat de pers morgen in de krant schrijft dat wij met zwart geld zouden hebben gewerkt. Wat gebeurde er ? Ik moet aan de mensen die in het onderwijs zitten niet gaan uitleggen dat het onmogelijk is om een directeur zonder geld, zonder baar geld te laten werken. In de provincie kan dat bijna niet. Het is niet werkbaar om elke keer de 7e directie te moeten raadplegen wanneer een kleinigheid moet aangekocht worden. Men had dus een kas met geld dat over en weer ging. We hebben nu een systeem uitgewerkt met een intendantierekening (= controle van herkomst en besteding van niet-officiële geldstromen) waardoor iedere euro die in een school binnenkomt en buitengaat, moet gekend zijn.

Terzijde weze opgemerkt dat de doorlichtingscommissie zich duidelijk strenger opstelt voor de provinciale scholen dan voor sommige andere inrichtende machten. Ik heb, samen met u of met uw goedkeuring, een aantal scholen van gemeenten overgenomen. Op het moment van de overname draaiden die scholen zonder opmerking met betrekking tot de Vlaremreglementering, de brandprotectie, de gezondheidssituaties. Ondertussen heb ik drie of vier opmerkingen. Merkwaardig, want de inspectie-diensten zijn niet veranderd, de brandweercommandant is niet veranderd ... Alleen de baas van de school is veranderd.

Wat stel ik dus vast ? Zolang de school eigendom is van de stad zegt de brandweercommandant dat ze brandveilig is. Vanaf het moment dat die school onder de hoede van de provincie komt, is ze ineens niet meer brandveilig. Dat begrijp ik niet goed, maar er zal wel een uitleg voor te vinden zijn.

Dat zijn dus ook meerkosten voor de provincie. De grote kost voor ons zijn eigenlijk de gebouwen en wanneer daar grote bedragen mee gemoeid zijn, is dat niet verwonderlijk. Als je je gebouwen correct in stand wilt houden, als je je leerlingen op een degelijke manier wil huisvesten, dan moet daar veel geld in gestoken worden. Dat is belangrijk. Studies bewijzen dat men met hetzelfde onderwijs in een goeie infrastructuur betere resultaten heeft dan in een slechte. Er staan heel wat miljarden voor infrastructuur op de wachtlijst en als je daarop moet wachten, dan kun je de scholen nooit inrichten zoals het moet en dan zul je nooit aan de reglementering op het vlak van Vlarem kunnen voldoen en zul je op een bepaald moment voor de keuze worden geplaatst : of de school sluiten of een nieuwbouw realiseren. Daar zit voor ons het grote verschil in kostprijs, dacht ik.

Ik had ook nog iets over het arbeidsreglement.

Wanneer men ons vanuit IDPBW (Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk) verplicht om onze leerlingen in het atelier te behandelen als werknemers, dan impliceert dat dat de werkkledij gratis ter beschikking moet gesteld worden. Dat is iets dat normaliter ook in de andere scholen zo zou moeten zijn, maar daar doen ze dat niet. Daardoor hebben zij een lagere kostprijs.

In regel zijn met de wetgeving kost veel geld. Een ander voorbeeld daarvan zijn de computers en de software. Software wordt vaak illegaal gekopieerd. Als je als school goed uitgerust wil zijn en wil streven naar een computer per cursist, dan moet je daar elke keer een licentie voor hebben.

Wat ook mag worden vermeld, is dat heel wat extra middelen voor vormingsinitiatieven - soms met een vrij hoog prijskaartje - ter beschikking worden gesteld en dat in het volwassenenonderwijs een zeer laag cursusgeld per lesuur wordt gevraagd, in overeenstemming met de andere inrichtende machten trouwens. Ik ben er echter van overtuigd dat wij als inrichtende macht het meest geld investeren in de mensen, in het menselijk materieel dat aanwezig is, want wij laten zeer veel bijscholingen toe voor de leerkrachten en de directies om de kwaliteit van het onderwijs te maximaliseren.

DEBATTEN

Hoeveel ambten in het provinciaal onderwijs financieren we zelf en wat is de kostprijs daarvan ?
Wat het onderwijzend personeel betreft, is de regel dat wij alleen maar met gesubsidieerden werken. Op dit ogenblik stelt het provinciaal onderwijs Oost-Vlaanderen 196 individuen (= 204 contracten) tewerk in niveau E (= laag geschoolden). Let op, dit zijn geen fulltimes, het gaat vaak over busbegeleiders (drie uur per dag bijvoorbeeld), onderhoudsmensen, deeltijds werkenden. Hun kostprijs is niet te vergelijken met de niveaus A en B die we in andere sectoren tewerkstellen, bijvoorbeeld milieu, ruimtelijke ordening, cultuur, waar je telkens geconfronteerd wordt met niveaus A die heel wat meer geld kosten dan het onderhoudspersoneel dat in het onderwijs het grootste aantal mensen vormt die wij niet-gesubsidieerd tewerkstellen.

Het is ook zo dat onze gebouwen zeer intensief gebruikt worden van zes uur 's morgens tot vaak elf uur 's avonds. Dit betekent een zeer intensief gebruik en ook een zeer intensief onderhoud als je niet binnen de kortste keren wil vergeleken worden met een puinhoop.

Wat zou het de provincie kosten om het onderwijs totaal kosteloos te maken ?

Ik heb daarnet gezegd dat het de bedoeling is om naar een kleine 10 000 BEF per leerling te gaan. Wij zijn al een eindje verder gevorderd omdat dit al het derde jaar is dat we daar supplementaire gelden voor inschrijven. Er blijft ons nog een kleine kloof te dichten. Ik denk dat het nog 85 EUR per leerling is. Dat is de raming die men mij vanuit de diensten geeft. Om echt de principiële stelling - onderwijs is leerplichtonderwijs - na te komen en om alles écht gratis te maken zonder onderscheid van de leerling die we binnenkrijgen, hebben we nog 85 EUR per leerling nodig.

VOLWASSENENONDERWIJS

Vraag van de heer De Dobbelaer.

Factoren die voor het volwassenenonderwijs een doorslaggevende rol spelen bij de programmaties van arbeidsgerichte en/of investeringen in persoonlijke en maatschappelijke ontwikkeling van volwassenen, hebben in eerste instantie te maken met de traditie in een centrum voor volwassenenonderwijs en met de veranderingen in het economisch aanbod. Gelukkig ook met de beleidsvisie van de inrichtende macht. Het aanbod is sterk aan verandering onderhevig, zoals industriële en nijverheidsopleidingen (metaal, textiel, bouw, ...) en wordt regelmatig herzien, aangepast en/of afgebouwd. Tot voor een paar jaar konden die opleidingen vrij continu aanwezig blijven, maar we stellen vast dat ook de klassieke sectoren momenteel veel meer aan verandering onderhevig zijn dan vroeger het geval was.

Ik denk aan de meubelindustrie die in het Meetjesland zeer sterk aan het verdwijnen is, de textiel die in het Waasland ook sterk afgezwakt is. Dit brengt mee dat de vraag naar bijscholing zich ook anders oriënteert. Onze centra spelen in op de vraag en men bouwt verder op wat men al heeft.

We zien dat het vaak niet de jonge generatie is die bijvoorbeeld naar de informaticalessen komt. Konden we morgen ons aanbod verdubbelen, dan zijn alle lessen direct volzet. De vraag is enorm groot. Bovendien zien we dat diegenen die zich eerst op een laag niveau bijscholen, morgen kandidaat zijn om in te stappen in een hoger niveau. Twee jaar geleden was er vooral vraag naar cursussen voor beginners, nu krijgen we meer en meer van dat afgestudeerde publiek op het lager niveau, de vraag om verder te gaan. De vraag om verder te gaan, komt dus eigenlijk uit ons eigen publiek. Dat brengt ook mee dat wij ons meer en meer specialiseren en bijgevolg ook kosten hebben voor de bijscholing van onze lesgevers. Momenteel is de zaak een beetje aan het inzakken : er komen dus meer kandidaat-leerkrachten bij en dat kan alleen maar de kwaliteit van onze lesgevers naar de toekomst toe verbeteren. De verdere uitbouw van de samenwerkingsakkoorden met het gemeenschapsonderwijs kunnen hier een antwoord bieden : we willen verderwerken aan de afstemming van het aanbod tussen de netten, in samenspraak met andere partners binnen Edufora, CMO, VDAB, basiseducatie, ...

Moet ons volwassenenonderwijs niet - eerder dan op maat gemaakte werknemers afleveren - empowerment en emancipatie vooropstellen ? Een belangrijke vraag van collega De Dobbelaer.

Ons provinciaal onderwijs gaat uit van volgende beleidsvisie :

- voorrang aan een tweede kans, het diplomagericht zijn ;
- ontplooiing van de persoonlijke en maatschappelijke ontwikkeling van de mens, ook in functie van het levenslang en levensbreed leren. Voornamelijk voor wat die gespecialiseerde cursussen betreft, is het vaak zo dat je mensen binnenkrijgt die al vorming hebben, maar die zich de allernieuwste programma's willen eigen maken en die op dat moment met specifieke vragen zitten. Uiteraard kunnen we dit niet breed aanbieden. We kunnen dat alleen maar doen op plaatsen waar de vraag groot genoeg is. Degenen die zich trouwens als klant komen aanbieden voor die gespecialiseerde cursussen hebben er ook geen moeite mee om zich over vrij grote afstanden te verplaatsen en dat ligt anders bij beginners.

Kwaliteitszorg staat voorop in een professioneel arbeidsklimaat met oog zowel voor de opleidingen voor een bijkomend diploma als voor de samenwerking met de openbare besturen, andere PCVO'S, enz. Onze provinciale centra staan duidelijk niet alleen. Wij werken in een context van sociaal-maatschappelijke ontwikkeling en spelen daarop in. De context bepaalt mee waar we naartoe gaan, maar altijd met oog voor die algemene ontwikkeling en met als prioriteit de tweede kans, het diplomagericht zijn van het volwassenenonderwijs.

ONDERSTEUNEN VAN WETENSCHAPPELIJK ONDERWIJS

Vraag van mevrouw Bottequin.

Voor de besteding van het krediet "ondersteuning van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek" wordt elk jaar het advies ingewonnen van de rector van de Universiteit Gent. De rector formuleert een aantal gemotiveerde voorstellen voor de aanwending van het voorziene budget en brengt uiteraard nadien ook verslag uit over de besteding van de middelen.

Dit jaar hebben we twee onderzoeksprojecten weerhouden. Ik bespaar u de technische benaming van de projecten. Het zou trouwens een oefening op zich zijn om sommige van die namen uit te spreken. Ze zitten een beetje in de sfeer van wat wij vroeger altijd gedaan hebben en beide onderzoeksvoorstellen hebben een hoge wetenschappelijke en maatschappelijke relevantie, dat kan ik u verzekeren. Indien u meer technische details wil, verwijs ik u eventueel naar een schriftelijk antwoord.

ICT IN HET PROVINCIAAL ONDERWIJS

Vraag van de heer Marc Lootens.

Onze samenleving is op weg naar een informatie- en kennismaatschappij. Allerlei nieuwe media overstelpen ons met informatie. Mensen, in eerste instantie jongeren, moeten vertrouwd worden gemaakt en kritisch leren omgaan met die media. Niet als doel op zich, maar om zich te wapenen tegen een veelheid van informatie en informatiestromen die ongecontroleerd op ons afkomen, en om te leren de correcte, bruikbare informatie te onderscheiden van de rest, anders dreigt informatieblindheid.

Het provinciaal onderwijs wil op het vlak van ICT niet achterop hinken. We willen onze leerlingen/cursisten volop vertrouwd maken met het gebruik van deze ICT-middelen.

Op 19 juli 2002 gaf de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het besluit inzake ICT-coördinatie in het onderwijs. Binnen de beschikbare begrotingskredieten worden extra middelen toegekend om het gebruik van ICT in de scholen efficiënter te organiseren.

Deze extra middelen bestaan uit puntenenveloppes. De toewijzing van deze extra middelen gebeurt per school en is gebaseerd op het aantal gewogen leerlingen. Dit is het aantal regelmatige leerlingen/cursisten, van het voorafgaand schooljaar, vermenigvuldigd met een wegingsfactor 1 of 1,25. Op basis van berekeningen van het departement kreeg iedere provinciale school onlangs haar pakket toegekend. Het is een voorbeeld van de manier waarop het beleid eigenlijk aanstuurt op de scholengemeenschappen : men is verplicht om in een samenwerkingsverband te werken en het minimum aantal leerlingen dat men nodig heeft is 1 100. Je ziet dus dat als je vandaag de dag een geïsoleerde school hebt, je buiten de prijzen valt.

Op basis van die berekeningen hebben wij onze pakketten gekregen. Samen met de scholengemeenschappen hebben wij de verdeling gedaan. Op Vlaams niveau maakt men veel lawaai over deze werkwijze, maar eigenlijk stelt men zeer weinig middelen ter beschikking. Men moet natuurlijk roeien met de riemen die men heeft, maar in ambten vertaald, betekent dat voor ons 2.07 ambten. Als je dit aantal over de scholen moet spreiden, dan begrijp je dat de ICT-coördinator maximum een halve dag per school aanwezig kan zijn. Gelukkig hebben wij daar al veel vroeger aan gedacht, hebben wij vaak in de scholen mensen halftime vrijgesteld en geprobeerd via BPT-uren de nodige ondersteuning te geven zodanig dat wij daar niet helemaal afhankelijk van zijn. Ik geef het maar mee opdat u zicht zou hebben op wat onze eigen inbreng is die zeker het vijfvoud is van datgene dat we van het Vlaams niveau op dat vlak krijgen.

Gebruik door verenigingen. In welke gebouwen ingericht ? - vraag van mevrouw Hilde Bruggeman.

U vraagt specifiek naar Buggenhout omdat u gezien heeft dat wij een 3 000 000 BEF - 75 000 EUR investeren in nieuwe PC's voor het inrichten van PC-klassen. Het is de bedoeling om die te plaatsen in onze eigen nieuwe infrastructuur, maar er is een masterplan voor de sites van Buggenhout. Je kunt niet een deel afbreken als je met leerlingen zit. Het is een ganse timing met verschuiven en verwisselen en verhuizen om al ons onderwijs te kunnen blijven onderdak bieden, terzelfder tijd te verbouwen en ook de lessen optimaal te laten doorgaan.

DEBATTEN

In de gemeenteschool hebben wij voorlopig nog twee PC-klassen, maar men had eigenlijk liefst dat wij daar verdwenen. We hebben een dringend verzoek gekregen om op 1 september al weg te zijn. We gaan er weg en zullen er zeker geen nieuwe PC's installeren, we zullen ze in onze eigen infrastructuur zetten.

Het optimale gebruik van PC-klassen door het eigen onderwijs.

Uiteraard, door het feit dat die PC-klassen geïnstalleerd worden in BuSo en BLO, kan er door hen overdag ook gebruik van gemaakt worden, zij het dat de specifieke computerklassen voor het grootste deel kunnen blijven dienen voor bijvoorbeeld seniorenonderwijs overdag of voor andere doelgroepen. Ik denk aan de vraag die we van Sevara gekregen hebben om hun personeel te vormen. Soms zijn dat mutualiteiten, vakbonden, bedrijven die komen vragen om specifiek onderwijs te geven aan hun mensen en wij proberen daar zoveel mogelijk op in te spelen. In die zin is dacht ik aan uw vraag tegemoet gekomen.

Ik wil er nog aan toevoegen dat wij voor het talenonderwijs afgesproken hebben - en ook dat vind je in de beleidsnota terug - dat het project PAV (Project Algemene Vakken) dat nu een soort geïntegreerd onderwijs is voor wetenschappelijke, maar ook taalgebonden onderwijsmaterie dat men in een pakket steekt, het meest aangewezen type van onderwijs is waar je informatica kunt gebruiken door middel van films, audiovisuele middelen, opzoeken op PC, ...

We hebben dit jaar ingeschreven dat het de bedoeling moet zijn om voor die algemene vakken een soort van informatiehoek in de klassen te installeren met een drietal computers waar de leerlingen onder begeleiding van hun leerkracht zelf moeten kunnen werken en opzoeken om op eigen tempo kennis te verwerven.

Ik heb u gisteren al gezegd dat ik een beetje schrik heb om andere netten en verenigingen binnen te brengen. Het voelt bij mij als een bakker die bij een andere bakker zijn materiaal gaat verkopen. Dat leidt tot miserie. Het is niet zo logisch dat je met hetzelfde materiaal vanuit een concurrerende vertrekpositie in het huis van een ander je materiaal komt aanbieden. Hopelijk komen we ooit eens zover dat we een infrastructuur hebben voor alle mogelijke mensen en dat we er samen gebruik kunnen van maken. In de gegeven omstandigheden is dit een brug te ver als ik zie dat het al moeilijk is wanneer twee directies (dag- en avondschool) binnen eenzelfde schoolinfrastructuur moeten werken. De mensen van de avondschool komen binnen, starten hun PC op en die gast die het laatst op die PC gewerkt heeft, heeft daaraan geprutst. Ik krijg klachten van bejaarden omdat er sex op de PC verschijnt. Stel je voor dat de jongen die 's ochtends zijn PC opstart, geconfronteerd wordt met bepaalde beelden, ik laat klank en zo nog achterwege. Je begrijpt dat het niet zo vanzelfsprekend is om met verschillende koks in dezelfde keuken te zitten en met verschillende leerkrachten in eenzelfde lokaal. Het brengt een aantal moeilijkheden mee die niet zo vanzelfsprekend zijn. Ik denk dat we eraan moeten werken en ik sluit de mogelijkheid op zich niet uit.

SCHOOLINFRASTRUCTUUR

Het is de bedoeling om de schoolinfrastructuur in Buggenhout ook te verbeteren. Op de campus Platteput, de barakken die er staan - wij gebruiken dat woord in die regio en u bent uit de regio, voor de noodwoningen nog indertijd door het Koning Albertfonds gezet in 1921-1922-1923 - zijn volgens mij niet meer van deze tijd. We gaan op de campus een nieuwe vleugel zetten met de idee dat onderwijs maar goed kan zijn als het ook in een goeie infrastructuur zit. Wij gaan daar vernieuwen. We hebben nog een aantal containers die we als switch gaan gebruiken tijdens het verhuizen.

Sporthal Zottegem - vraag van de heer De Loor.

Ik meen in de tussenkomst van het Vlaams Blok gehoord te hebben dat ze ons aandeel in de sporthal beschouwen als een cadeau van 30 miljoen BEF aan de stad Zottegem. Het is te zien hoe je de zaken bekijkt. We hebben inderdaad gezegd dat we 30 % van die sporthal betalen met een maximum voorzien bedrag van 30 miljoen.

Ik nodig de collega's van het Vlaams Blok uit om eens te bekijken wat de kost is van de sporthal die we hier in Gent zetten voor ons eigen provinciaal onderwijs op de campus Henleykaai. Dat is het drievoud. Je kunt er eigenlijk maar gebruik van maken op het moment dat je onderwijs loopt. Voor de rest staat die infrastructuur leeg of wordt ze alleszins niet voor het onderwijs gebruikt. Mij lijkt het het beste om met andere overheden zoals de stad, Bloso, de Vlaamse gemeenschap, ... te proberen om gezamenlijk een infrastructuur te zetten waardoor de lasten verdeeld worden over de verschillende partners. Op die manier komen we tot een maximaal optimaal gebruik alle schooldagen, maar ook na de schooluren en tijdens de vakanties door de andere partner dan. Ik dacht dat dat juist goed besteden is van middelen in plaats van cadeaus doen.

Je kunt natuurlijk repliceren door te zeggen dat we het vroeger niet hebben gewild en nu wel. Het is niet omwille van het feit dat Herman De Loor burgemeester van Zottegem geworden is dat we het nu wel doen en vroeger niet. Wat is dan wel de reden? Vroeger kregen wij andere voorwaarden. Toen was de vraag anders. Collega Otte zal zich dat herinneren. We hebben nu goede afspraken gemaakt. We betalen maximum 30 % en we hebben het alleenrecht telkens als het school is. Onze sportlessen kunnen daar tijdens de schooluren 9 halve dagen doorgaan. Wat daarna gebeurt, zal geregeld worden door de stad of door diegenen die namens de stad de sportinfrastructuur besturen.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, u heeft een zeer goede uitvoerige uiteenzetting gegeven, de algemene beschouwingen in ogen nemende, de samenwerking, de intenties naar de toekomst, de visies, de optimalisatie, het efficiënt gebruik van onze gelden, dat alles is zeer goed naar voren gekomen. De tussenkomsten en de vragen zijn zo duidelijk mogelijk beantwoord geweest.

Mevrouw Bottequin-De Meyer

Voorzitter, Collega's,

Wat ik ga zeggen is eigenlijk een beetje overbodig, want de voorzitter heeft het reeds gezegd. Toch wil ik nog eventjes herhalen dat ik met zeer veel aandacht heb geluisterd naar de uiteenzetting van de gedeputeerde en niet in het minst omdat zijn uiteenzetting mij terugbracht naar vroeger toen ik werkte als inspecteur van de Vlaamse gemeenschap. Tot op heden ben ik nog altijd lid van de raad van bestuur van de Vereniging Inspecteurs Onderwijs en ik had graag op informele wijze in de eerstvolgende vergadering een woordje gezegd over het gevoel van ongelijke behandeling van het provinciaal onderwijs. Misschien kan ik dat met u verder afspreken.

Ten tweede verheugt het mij dat het budget voor wetenschappelijk onderzoek reeds een besteding kent en dat het zeer kortelings zal afgehandeld worden.

Dank u.

De heer voorzitter

Zijn er nog tussenkomsten in repliek op de gedeputeerde?

De heer De Loor

Het punt over de sporthal kwam helemaal als laatste en misschien daardoor werd het nogal kort benaderd.

Ik wil zeker vermelden dat ik het absoluut oneens ben met collega Veys. U was trouwens eind vorig jaar zelf aanwezig in de school in Zottegem ter gelegenheid van het bezoek van de 6e commissie of in ieder geval iemand van uw fractie. U had degene die het gisteren heeft verteld van het tegendeel kunnen overtuigen. U was aanwezig eind vorig jaar en u heeft gezien dat de omstandigheden om sport te beoefenen voor de bijna 450 leerlingen van het PTI Zottegem penibel waren. In die zin heeft de stad Zottegem een zeer interessante opportuniteit geboden en ik denk dat het alle felicitaties verdient dat de deputatie hierop ingegaan is.

DEBATTEN

Mijnheer de Gedeputeerde, ik had toch graag vernomen wat vandaag precies de stand van zaken is van dit dossier, wat de planning is op korte of middellange termijn en hoe de beheerstructuur zal zijn om de zaak te exploiteren. Zal de provincie meedoen, zal ze iets te zeggen hebben of wordt dit overgelaten aan de vzw van de stad Zottegem ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Ik zal mevrouw Bottequin een paar voorbeelden aan de hand doen van zaken die bij ons vragen doen rijzen.

Collega De Loor, de stand van zaken van het dossier.

Alles is klaar wat ons betreft. Het laatste wat wij vorige week hebben gedaan is een brief richten aan de stad Zottegem met de vraag om zo vlug mogelijk aan te komen met de werken om met de school zo vlug mogelijk over die infrastructuur te kunnen beschikken.

Wij zijn vragende partij om de beheersinfrastructuur te veranderen. Als men van mening is dat dat zou moeten, dan stel ik voor dat in de commissie te bekijken. We zouden bijvoorbeeld kunnen vragen om een vertegenwoordiger van de provincie in die vzw op te nemen, maar ik moet eerlijk zeggen dat wij daar niet direct aan hebben gedacht.

De heer voorzitter

Ik bied mijn verontschuldiging aan dat ik niet heb kunnen luisteren naar uw antwoord. Ik kan mij voorstellen wat u allemaal hebt gezegd, want ik ken uw opvattingen. Dwingende familiale omstandigheden hebben mij belet.

Ik zie aan de lengte van het antwoord dat er ook heel wat gezegd zal zijn en ik zal er met genoeg kennis van nemen in de akte.

Mogen we het onderwijsdebat dan afsluiten ? Het is nooit afgesloten, maar mogen we de artikelsgewijze bespreking over onderwijs afsluiten ?

Het cultuurdebat

P. 246, 254, 276 E.V. : ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het kerntakendebat voorziet niet in uitdrukkelijke of in specifieke opdrachten voor de provincie met betrekking tot cultuur.

Het lokale bestuur, de steden en gemeenten hebben daar een basisopdracht. Het decreet op het lokale cultuurbeleid biedt hen daartoe nu extra mogelijkheden.

Het centrale Vlaamse bestuur heeft uiteraard een bijzondere opdracht. Minister van Cultuur, Paul Van Grembergen, heeft daarover in zijn beleidsverklaring tijdens de Staten-Generaal Cultuur, of wat hijzelf de "Staat van Cultuur" noemt, voorbij zaterdag enkele interessante beschouwingen gegeven. In zijn eigen stijl borstelde hij het beleidstableau, filosofisch, met het nodige taaltimbre en woordspeling, maar politiek realistisch en mild, ik zou zeggen ernstiger, coherenter en consistenten dan voorheen de beleidsbenadering van zijn voorganger Bert Anciaux.

Wat nu niet wil zeggen dat er geen punten van kritiek zijn. Maar ik kom daar straks nog op terug.

De minister stelde de vraag over wat de rol van de overheid met betrekking tot cultuur is. Moet ze tussenkomen in de culturele ontwikkeling van mens en maatschappij en waarom ? Maar vooral ook, hoe dan wel en op welke vlakken ?

Het is belangrijk, stelt hij, dat de overheid zich inlaat, wat iets anders is dan zich moeit, met kunst en cultuur. En dat beantwoordt ook aan onze liberale visie.

De minister had het verder over cultuur als grondrecht en over het cultuurbeleidsdilemma en dat is : moet het cultuurbeleid zich richten op de kunstenaar, dus de producent, of moet het zich richten op de kunstgenieter, zeg gemeenzaam de consument ?

Uiteraard enkele boeiende uitgangspunten die ook relevant zijn voor het provinciale cultuurbeleid en – debat.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik suggereerde reeds bij het begin dat het kerntakendebat wel ruimte overlaat voor bovenlokaal cultuurbeleid. De provincies vervullen sinds lang – en het mag hier toch nog eens duidelijk gesteld en herhaald worden : nog vóór het Vlaamse beleid - een prominente en belangrijke rol in dit domein. Ook in de toekomst moet zij die rol blijven vervullen.

Bovenlokale initiatieven die wij nu invullen zijn er en doen wij goed. Ik noem ons museaal beleid, het Provinciaal Kunst- en Cultuurcentrum Caermersklooster, initiatieven voor cultuurspreiding, onze participatie in grote en internationale cultuurevenementen, stimulerende en ondersteunende activiteiten, de aanvullende en specifieke betoelagingen, enz.

Dat laat mij toe te stellen dat cultuur ook een kerntaak voor de provincie is. Het moment is gunstig om ons beleid te evalueren en een duidelijk bovenlokaal karakter mee te geven.

Mag ik nu even ingaan op een aantal aandachtspunten ?

Ten eerste, het Forum.

Hierover is reeds veel, zeer veel, of juist niets gezegd.

Wat begon als een vraag van belangrijke organisaties en personen uit de cultuursector - onder andere het Festival van Vlaanderen, gisteren nog eens duidelijk herhaald, het Internationaal Filmfestival - naar een grote en goede cultuur(concert)infrastructuur is nadien uitgemond in wat men noemt het pro-Forum voor Muziek, Dans en Beeldcultuur, gedragen vandaag door Gerard Mortier.

Maar dan begon naar mijn gevoel de Babylonische spraakverwarring.

Natuurlijk is het goed dat er discussie is en er moet discussie zijn, maar zo kan men ook een project verdrinken. Ik ontkom niet aan de indruk dat we met het Forumdebat daar momenteel mee bezig zijn. Ik hoor nu praten over vuurtoren, netwerk of spinnenweb, maar ook over kleinschaligheid, zelfs over een waterzuiveringsproject, bewoning, enz. Dat is allemaal goed in de discussie, maar we moeten weten wat we willen en waar we naartoe willen gaan.

Het project Forum blijft zinvol, juist ook naast de andere bestaande initiatieven, want het vervult meer dan een lokale, bovenlokale en dus ook internationale functie.

De kernfunctie ervan blijft een aangepaste infrastructuur voor muziek, dans en beeldcultuur wat niet wegneemt dat het ook een functie kan vervullen voor netwerkvorming.

Dus geen groene ufo, maar een warme kern of een warm hart eromheen.

De provincie zal binnen de gestelde lijnen haar bijdrage leveren. Maar het wordt nu eindelijk tijd dat de initiatiefnemer, de Vlaamse overheid, haar verantwoordelijkheid opneemt en dat minister Van Grembergen nu duidelijk antwoordt of hij dat belangrijk cultuurproject wil realiseren nu hij nog minister is.

Ik weet dat hij het project genegen is en opdracht gaf aan een werkgroep om enkele mogelijke ontwikkelingen te bekijken. Ik betreur hierbij – want dat vertroebelt een beetje de benadering – de wat ongelukkige, publieke verklaring van een kabinetsmedewerker die met een West-Vlaams timbre sprak over “het milieutje in Gent”. Dat de minister dus in deze zo snel mogelijk zelf duidelijkheid brengt.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, in het kort nog enkele andere zorgpunten.

Wat met de restauratie van de derde vleugel van het Caermersklooster ?

Ik denk dat het goed is, en er is ook al herhaaldelijk over gesproken, dat we daar toch ook een duidelijk perspectief en planning krijgen voor de komende jaren.

Wat is de verdere ontwikkeling van het Molenmuseum ? Of hebben we het vanaf nu heel duidelijk over het Molencentrum ? Ik denk dat dit ook belangrijk is. We hebben daar met de commissie een bezoek aan gebracht en dit centrum baart de commissie zeker zorgen in de zin van een project dat verder moet kunnen ontwikkeld worden.

Maar ik wil zeker nog iets zeggen, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, Heren Gedeputeerden, over de sociaal-culturele sector die nu geconfronteerd wordt met een nieuw decreet, alhoewel het nog niet is goedgekeurd. Ik sprak daar ook vorig jaar over en maakte groot voorbehoud.

DEBATTEN

Ik blijf erbij dat dit decreet, nog een product van gewezen minister Anciaux, zeer te bekritisieren valt. Ondanks alle beloftes zijn er te weinig middelen. Zie ook de reactie vandaag en gisteren uit de sector zelf. De zogezegde bewegingen - en dat is dan een beetje een vaktaal, maar dat is voorzien in dat decreet - zijn weinig geconcretiseerd.

De verenigingen worden belast met meer administratieve verplichtingen, maar mijn fundamentele kritiek is en blijft gericht op de regeling voor de sociaal culturele instelling, de volkshogeschool en het vormingscentrum.

Met één pennentrek worden de bestaande initiatieven verplicht zichzelf op te doeken voor de realisatie van de zogenaamde regionale volkshogescholen die bovendien een monopoliepositie verwerven.

Jawel, de bestaande kunnen nog kiezen voor een gespecialiseerd statuut, maar dat is naar mijn mening een doekje voor het bloeden en bovendien overgoten met een ballast aan administratieve verplichtingen. Maar erger is de ongelijke behandeling en financiering in vergelijking dan met de regionale volkshogescholen. Dat men duidelijk is.

Het Anciaux-decreet wil komaf maken met het vrij initiatief en zweert dus bij nieuwe geïnstitutionaliseerde creaties, precies of Vlaanderen daar wakker van ligt.

Dat is een vraag die ik mij durf stellen.

En wat is dan hiervan de meerwaarde voor het zo geroemde middenveld ? Dat is voor mij een groot vraagteken.

Ondanks een opdracht werkzaam te zijn in de 13 Eduforastreken, dus met regionale accenten, werden de provincies er geen enkel moment bij betrokken. Maar het decreet is er nog niet of reeds lees ik in allerlei teksten van de initiatiefnemers dat zij reeds mikken op bijkomend provinciaal geld.

Wel, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik vraag heel uitdrukkelijk dat de provincies niet in deze val zouden trappen. Wij moeten ons niet meer laten koppelen. We hebben het vaak over de koppelsubsidie, wel we moeten dat zelf niet doen, niet willen. De Vlaamse overheid is hier ten volle, maar dan ook ten volle, verantwoordelijk en niet de provincie.

Laat de provincie de vrijgekomen middelen dan inzetten voor een eigen beleid in deze sector, want er zullen voldoende gekneusden aan de zijlijn achterblijven.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik wil nog iets zeggen over cultuur in samenwerking met andere sectoren. Ik denk dat dit een belangrijk gegeven wordt in ons cultuurbeleid, ook in de komende jaren : de verbinding van cultuur met de sectoren, ik noem onder andere onderwijs, toerisme, recreatie, de streekontwikkeling, streekhuizen, enz. Dit brengt mij tot misschien wel een heel interessant project dat in 2004 plaats zou kunnen vinden in deze regio en in onze provincie namelijk een project Ciné à la carte. Een beetje te vergelijken met het vroeger project Cité ciné, voor degenen die zich dat herinneren, waar er ongeveer 450 000 bezoekers naartoe gingen.

Ciné à la carte is een project waar film en gastronomie aan elkaar gebonden worden met een aantal activiteiten en waarin ook vooral verbindingen kunnen gelegd worden met het toeristische aspect, het recreatieve en andere sectoren en waar misschien het interessant is dat de provincie daar ook zou aan meewerken, en dat zeker ook het project niet alleen aan de stad Gent gebonden is, waar het Internationaal Filmfestival plaatsvindt, maar dat het ook op andere plaatsen kan doorgang vinden met activiteiten in onze provincie.

Tot slot, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, herhaal ik de vraag die ik ook vorig jaar heb gesteld naar de rationalisering en dus de optimalisering van onze adviesorganen. Het is eigenlijk een pleidooi – wat ik herhaal – om, als het mogelijk is, te komen tot één adviesraad voor cultuur, zij het wel met ruimte voor de diverse deelcentra.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, cultuur is en blijft dus voor de provincies en onze provincie een behartenswaardige, boeiende en uiterst belangrijke beleidsopdracht.

Dank u.

P. 246, 254, 276 E.V. : ALGEMENE TUSSENKOMST I.V.M. DE BESPARINGEN INZAKE SUBSIDIES VOOR HET LOKAAL CULTUURBELEID, DE DALING VAN DE WERKINGSKOSTEN IN DE SECTOREN KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE EN HET NIET OPTREKKEN VAN SUBSIDIES IN DE SECTOREN PODIUMKUNST, MUZIEK, MUZIEKTHEATER EN KUNSTENCENTRA VOOR DIE ORGANISATIES DIE GEEN CENTER OF EXCELLENCE ZIJN

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vorig jaar hebben we een aantal nieuwe contracten met de centers of excellence afgesproken die hebben geresulteerd in een stijging per center of excellence van de subsidies naar 9 000 000 BEF. Ik denk dat het een zeer zinvolle daad was en dat we daarin best navolging krijgen van andere overheden om die subsidies op te trekken. Denk maar aan wat het Internationaal Filmfestival gisteren gedaan heeft voor de promotie van de Belgische film met de zeer leuke openingsfilm die de subsidies meer dan de moeite waard maakt.

Wij hebben echter vorig jaar bij de begrotingsbespreking 2002 ook het engagement genomen om in de sectoren muziek, muziektheater, podiumkunsten en kunstencentra ook de subsidies aan een massa organisaties die net geen center of excellence zijn op te trekken of minstens te herbekijken. Net geen center of excellence heeft enkel met schaal te maken, enkel met publieksbereikbaarheid te maken, maar zeker niet met kwaliteit als we zien dat daar bijvoorbeeld zaken inzitten zoals Victoria, Muziek Lod, Nieuwpoorttheater, Netwerk Aalst, enz. Vandaar ook dat het engagement dat de provincie toen genomen heeft een meer dan honorabel engagement was. Jammer genoeg moeten we nu vaststellen dat in de ontwerpbegroting 2003 dit engagement niet wordt waargemaakt.

Wij betreuren dit en wij hopen dat dit maar een eenmalig soort begrotingsschrikkeljaar is en dat we in de volgende begroting daar een inhaalbeweging voor doen. Want het moet gezegd dat vele van die subsidiebedragen vijf jaar, acht jaar, sommigen langer dan tien jaar in feite ongewijzigd gebleven zijn. Ik denk dat het niet realistisch is en ook niet fair ten opzichte van deze instellingen.

Waar we echter niet akkoord kunnen mee gaan vanuit onze fractie zijn de besparingen in een aantal sectoren.

Ik geef er een aantal :

- zo daalt het krediet voor subsidies aan volkswontwikkeling met 7,25 % ;
- het krediet voor subsidies aan lokaal cultuurbeleid, waar onder andere de vele gemeentelijke culturele centra inzitten buiten Gent, daalt met 14,7 % ;
- het krediet voor subsidies aan projecten van bovenlokaal belang – en ik heb daarnet nog van collega Beke een warm pleidooi ervoor gehoord – daalt met 12,5 %.

Nu zijn er twee dingen. Ofwel is :

1. ook voor deze zaken dit een eenmalige schrikkeljaar en gaat dit volgend jaar worden goedge maakt met terug een inhaalbeweging ;
2. hier duidelijk sprake van een beleidslijn en proberen we eigenlijk een beetje aan afbouw te doen omdat we nu eenmaal moeten bezuinigen en veel andere begrotingsposten zich eenmaal nu laten samendrukken.

Vandaar dat wij dit dan ook een onzalige keuze vinden, vooral als we zien dat in feite in globo de oorspronkelijke kredieten die daar naartoe gingen in de begrotingen 2001 en 2002 bijvoorbeeld niet spectaculair hoog waren. En om het eigenlijk een beetje met een boutade en een stoute uitspraak te zeggen : met een fractie van wat we aan de economische streekhuizen geven, met een fractie wat we daarin investeren zou er zeer veel cultuur in Oost-Vlaamse streken kunnen worden ondersteund.

Dank u.

P. 246, 254, 276 E.V. : ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wie zich mijn tour d'horizon van verleden jaar nog herinnert, weet dat ik heel veel respect heb voor gedeputeerde Van Der Meiren en zijn cultuurbeleid.

DEBATTEN

Let op : ik heb respect voor alle gedeputeerden en hun werk natuurlijk, maar cultuur neemt nu eenmaal een apart plaatsje in mijn hart in.

Dit respect betekent niet dat ik kritiekloos ben. Helemaal niet. Sommige collega's zeggen me soms dat ik iets te kritisch ben. Dat moet echter kunnen, vind ik. Maar toch ga ik vandaag iets minder kritisch zijn dan anders.

Vandaag schiet ik niet met scherp, want onze gedeputeerde voor Cultuur is reeds gekwetst. Ik weet dat het door velen als een politieke eigenschap wordt beschouwd staalhard misbruik te maken van de zwaktes van een ander en genadeloos toe te slaan als men bloed geroken heeft, maar ik doe daar niet aan mee. Misschien maakt dit mij minder geschikt voor het politieke metier, zoals trouwens ook mijn echgenote beweert, het zij zo. Maar als ik de gedeputeerde hier moedig zie rondpikkelen met een ontsteking van de achillespees schiet mijn gemoed vol. De pijn is al erg genoeg. Dit maak ik niet erger. Het kan nochtans erger, zelfs veel erger zoals we daarnet en ook straks wel zullen zien, want last hebben van de achillespees kan heel pijnlijk zijn, maar last krijgen met de Patrick Gillispees, dat is pas ondragelijk.

Gelach

Cultuur, Collega's, maakt het leven leefbaar en waardevol. Eten en drinken doet dat ook, net zoals een goede job, fijne relaties en een gezond milieu, lekkere seks, drugs en rock 'n roll. Maar ook cultuur. De provincie besteedt dan ook heel wat middelen aan de cultuursector. En terecht. Maar veel geld brengt ook veel verantwoordelijkheid met zich mee.

Gemeenschapsvoorzieningen – en cultuurbeleid behoort daar absoluut toe – worden bekostigd met geld van de gemeenschap. En indien deze middelen gevrijwaard willen blijven van gemakkelijke en goedkope kritiek, moeten zij goed beheerd worden.

In het geval van onze provincie betekent dat zuinig en zorgvuldig financieel beheer, maar ook een goede geografische spreiding van de initiatieven en waken over het sociaal gehalte van de cultuurvoorzieningen.

Wat betreft het goede financiële beheer valt het mij op dat het cultureel groeipad van de afgelopen jaren dit jaar geen vervolg krijgt. Op zich hoeft dat geen probleem te zijn. Na vette jaren durven er al eens magere jaren opduiken. Maar bezuinigingen houden ook keuzes in.

Zo wordt er volgend jaar op verschillende locaties bespaard op bijvoorbeeld het onderhoud van de groenvoorzieningen van onze culturele infrastructuur. Ofwel beschikt de deputatie over een glazen bol en weten ze nu al dat het volgend jaar slecht weer zal zijn waardoor de plantjes minder gaan groeien, ofwel is het planten van minder krokussen in het voorjaar en het gras een keertje minder knippen een gemakkelijke manier om te besparen zonder echt keuzes te moeten maken.

Dit terwijl het nog altijd projecten zijn waar men zich wel degelijk vragen kan bij stellen, bijvoorbeeld :

- de investeringen in het Caermersklooster, zonder einde in zicht ;
- de middelen voor het Forum, waar zelfs nog geen begin in zicht is ;
- een congressencentrum in aanbouw, waar ik nog steeds niet volledig van overtuigd ben, enz.

Dit is geen pleidooi om dan maar te besparen op de zonet vernoemde dossiers. Wel een oproep om duidelijke keuzes te maken in plaats van alles wat bestaat te laten bestaan en hier en daar wat euro's af te doen.

Goed beheren is niet alleen zuinig, maar ook efficiënt en nuttig beheer. Wat dat betreft stel ik mij bijvoorbeeld ook vragen bij de scheepswerf in Baasrode. Het verkommeren van een beschermde site omdat er geen geld is en men niet goed weet wat er mee aan te vangen, is geen goed voorbeeld van goed beheer. Integendeel. Hoog tijd om ons af te vragen wat we hiermee gaan aanvangen en vooral de Vlaamse overheid voor zijn verantwoordelijkheid te plaatsen.

De provincie zou bijvoorbeeld een dossier kunnen indienen om Baasrode zijn beschermd statuut te ontnemen. Ofwel wordt dit toegestaan en dan kan er snel een definitieve oplossing komen, ofwel vindt de hogere overheid deze site echt waardevol en dan moet zij daar haar verantwoordelijkheid maar eens voor opnemen. Maar blijven zoals het nu is kan niet langer.

Ik zou er bij de gedeputeerde dan ook op willen aandringen de Vlaamse overheid te stalken tot zij met hun deel van de centen over de brug komen en duidelijkheid verschaffen.

Een echte geografische spreiding van ons cultuurbeleid is een volgend criterium om van een goed beleid te spreken.

Wat dat betreft worden er zeker inspanningen geleverd. Zo ben ik bijzonder tevreden dat de provincie streekconservators aantrekt voor kleinere streekmusea. Hetzelfde had ik ook graag gezien voor de ondersteuning van culturele verenigingen. Zoals ik ook reeds vorig jaar vermeldde, ben ik van oordeel dat kwaliteitsbevorderende initiatieven en een structurele ondersteuning van het lokaal verenigingsleven een vast gegeven moeten worden in het provinciaal cultuurbeleid. Graag zag ik de deputatie dan ook overgaan tot het aanwerven en installeren van provinciale educatie- en cultuurconsulenten. Zij kunnen niet alleen instaan voor een kwalitatieve ondersteuning en begeleiding van het lokale verenigingsleven, zij zouden ook een uitstekend lokaal visitekaartje zijn voor de provincie en onze zichtbaarheid op het terrein duidelijk vergroten.

Wat betreft de geografische spreiding worden er echter ook kansen gemist.

Het is daarnet al vermeld. Maar zo worden de provinciale subsidies aan gemeentelijke culturele centra sterk ingekrompen, wat ik onbegrijpelijk vind, terwijl de weliswaar zeer goede, maar vaak al flink bedeelde Gentse cultuurtempels weer meer middelen in de wacht slepen, het Forum - meer en meer een spookdossier - geld blijft ontvangen en de nieuwe zaal Capitole ook een mooi zakcentje ontvangt ter ondersteuning van zijn ongetwijfeld grootse artistieke werking.

Ik weet het, het is mijn stokpaardje en ik wil niet de provincialist in de negatieve betekenis uithangen, maar het is niet aan de provincie om cultuurtempels met Vlaamse en zelfs internationale uitstraling te subsidiëren, te betalen, te financieren. Dat moet de Vlaamse overheid doen.

Wil de provincie een echt streekbestuur zijn – en dat blijkt toch uit het kerntakendebat – dan moet zij dat ter harte nemen en ook op cultureel vlak meer initiatieven ontplooien op den buiten.

Tot slot moet een goed cultuurbeleid ook de nodige aandacht schenken aan gelijke kansen en een sociale mix. Zeker in de cultuursector is het altijd uitkijken naar het befaamde Mattheüs-effect waarbij wordt gegeven aan wie al heeft.

En ook hier ontplooit de provincie goede initiatieven.

Ik vermeld in het bijzonder de aandacht die wordt besteed aan het toegankelijk maken van de musea in Oost-Vlaanderen zowel financieel, mentaal als fysiek. Dit niet alleen voor de eigen instellingen, maar inspanningen worden ook geleverd naar alle musea in onze provincie.

Ik kan er alleen maar op aandringen aan deze actie prioritaire aandacht te schenken en de ervaringen die hier worden opgedaan kunnen later trouwens ook gebruikt worden om eenzelfde actie te ondernemen naar bijvoorbeeld de gemeentelijke culturele centra of, waarom niet, de centers of excellence.

Wie spreekt over een sociale mix en gelijke kansen in het cultuurbeleid wordt vaak bekeken als een soort cultuurbarbaar die bij elke toneelvoorstelling in de zaal een juist evenwicht tussen mannen en vrouwen, ouderen en jongeren, hoog opgeleiden en laaggeschoolden, andersvaliden, allochtonen en andere holebi's wil aantreffen.

Niets is natuurlijk minder waar. Maar door er een karikatuur van te maken, gaat men de volgens mij terechte vraag gemakshalve uit de weg. De terechte vraag, namelijk : hoe zorgt men ervoor dat het vele gemeenschapsgeld dat we terecht besteden aan cultuur niet enkel terecht komt bij wie het minder nodig heeft ?

Dit betekent bijvoorbeeld dat de provincie er telkens opnieuw op moet toezien dat haar middelen niet uitsluitend gaan naar de meer elitaire kunstvorm. Zo vind ik het zeer positief dat de specifieke aandacht gaat naar de ondersteuning van Oost-Vlaamse pop- en rockgroepen. Toch wil ik er in navolging van collega De Dobbelaer vorig jaar op aandringen hier meer te doen en eens te kijken naar de collega's in Limburg en Vlaams-Brabant.

In de eerste provincie heeft de deputatie onder meer een echt popbeleid uitgewerkt en eigen provinciale repetitie- en opname-infrastructuur ingericht en in Vlaams-Brabant bestaat dan weer een specifiek subsidiereglement waarbij de provincie aan de gemeenten geld ter beschikking stelt via het frank-voor-een-frankprincipe wanneer die gemeenten inspanningen leveren op het vlak van popbeleid. U ziet dat men niet altijd moet proberen het warm water uit te vinden. De burens hebben het ons soms al voor gedaan.

Het nastreven van een sociale mix houdt ook in dat de provincie via haar subsidiereglement de culturele instellingen die daarvan genieten, tracht te overtuigen aandacht te besteden aan deze sociale mix.

Uiteraard is het niet aan de provincie of aan de overheid in het algemeen om te zeggen welk stuk een theatergezelschap moet brengen. Maar is het van die gesubsidieerde gezelschappen echt teveel gevraagd om er in hun volledige jaarprogramma op toe te zien dat iedereen aan zijn trekken kan komen ?

DEBATTEN

Eén toneelstuk moet natuurlijk niet de volledige sociale mix bereiken, maar een gezelschap zou er in haar hele programmatie wel naar moeten streven en de hele sector samen zou die mix moeten kunnen realiseren en een gezelschap of een cultuurtempel die mordicus weigert hier werk van te maken, moet misschien moet maar geen subsidies meer ontvangen.

Een beetje een cynicus zal zeggen dat het wat betreft de sociale mix in de cultuursector nog best meevalt en dat bijvoorbeeld laaggeschoolden niet moeten klagen want dat ze ook sinds het afschaffen van het kijk- en luistergeld gratis naar de VTM-cultuurprogramma's kunnen kijken.

Een flauwiteit natuurlijk, maar ik wil er wel op wijzen dat kijk- en luistergeld voor iedereen werd afgeschaft, arm en rijk, en dat de overheid via Canvas voor de intellectueel extra middelen investeert in cultuur, nieuws en betere film. Extra geld voor de hogeschoolde die moeilijk naar tv kan gehaald worden, dat vindt iedereen normaal, maar als men extra middelen en aandacht vraagt voor de laaggeschoolde die moeilijk naar het theater of het museum te halen is, dan bekijken ze u met een blik van "waar is die mee bezig?".

Wel, ik heb toch de indruk dat de deputatie daar blijkbaar wel mee bezig is en dat doet mij plezier.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, vorig jaar merkte denk ik collega De Cuyper ons er attent op dat in de algemene tussenkomsten vaak artikelsgewijze tussenkomsten zaten. Hij had gelijk en ik heb dat nu alvast proberen te vermijden.

Ik ga hier dan ook mijn tussenkomst stoppen, temeer omdat twee interessante cultuurpunten door partijgenoten nog gaan behandeld worden.

Fractieleider Marc Lootens had het in zijn algemene tussenkomst reeds uitgebreid over het Forum en collega Jo De Loor zal het nog uitvoerig hebben over zijn geliefd Provinciaal Archeologisch Museum.

Maar om mijn tussenkomst samen te vatten : het cultuurbeleid van onze provincie mag er ook volgend jaar weer wezen en dat meen ik echt. Maar dit mag ons niet ontslaan van ernstig na te denken over een aantal vragen, namelijk :

- wat organiseren we best en wat organiseren we best niet ?
- is er wel een goede geografische spreiding van cultuur in onze provincie ?
- hoe zit het met de toegankelijkheid van de Oost-Vlaamse musea en de culturele centra ?
- is die toegankelijkheid zowel sociaal, financieel, mentaal als fysiek ?

Dat zijn volgens mij belangrijke vragen. Misschien zelfs belangrijk genoeg om in de loop van volgend jaar eens een speciale dag uit te trekken en er ons met de deputatie, de ambtenaren en de leden van de commissie Cultuur, maar ook met andere geïnteresseerde collega's, eens over te buigen.

Dank u.

Applaus

P. 246, 254, 276 E.V. : ALGEMENE TUSSENKOMST M.B.T. HET FORUM EN DE WAALSE KROOK

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In mijn algemene tussenkomst heb ik uitvoerig gesproken over het Forum, misschien zelfs een beetje te uitvoerig. Maar omdat mijnheer Beke, die een erkend culturatus is in Gent - Ik ken hem al 17 jaar in deze raad en heb hem altijd gevat, maar toch zeer uitgebreid, weten tussenkomen over de culturele problematiek – is tussengekomen in dat verband voel ik mij niet uitgedaagd, maar wel aangesproken om nog eens kort te zeggen wat onze partij denkt over het Forum.

Mijnheer Hertog heeft daarnet gesproken, gelinkt aan de cultuurpolitiek. Er zijn 65 gemeenten waarvan er 64 buiten Gent liggen. Dus er moet natuurlijk ook een kleinschaligheid zijn die leidt tot een grote cultuurspreiding. Dat is heel duidelijk en u staat daar waarschijnlijk compleet achter.

Vandaag houdt onze provincie zich daar strikt aan en de middelen worden bij mijn weten goed verspreid. Gent is de hoofdplaats van deze provincie en heeft dus een belangrijke functie, ook op het culturele vlak. Maar de spreiding moet er zijn. Dat is toch iets waar bijna iedereen in deze raad zich kan achter scharen, temeer er hier veel mensen zijn die niet van Gent zijn. Dat is niet onbelangrijk. De gedeputeerde voelt zich regelmatig aangesproken.

Nu over het Forum.

Mijnheer de Voorzitter, bijna drie jaar geleden, in de vorige coalitie nog, werd dit Forum gelanceerd en was de minister laaiend enthousiast. Het zou twee miljard frank kosten. Daarbij zouden wij één vierde ophoesten van de twee miljard frank. Niet één vierde van de toekomstige kosten.

Wat moeten wij ons daar nu vandaag bij voorstellen ?

Ten eerste zal het zeer zeker al meer dan twee miljard frank kosten. Dat is duidelijk. Men kan niet iets plannen in 2000 en tot uitvoering brengen in 2005 aan dezelfde prijs. Het zal dus meer dan twee miljard frank kosten aan onze provincie, maar blijven wij – zo heb ik bij monde van de gedeputeerde gehoord – aan het half miljard frank en niet aan een vierde van de kostprijs, want als het drie of vier miljard frank zal gaan kosten, kost het ons dan natuurlijk één miljard frank.

Dat is een eerste rem, maar misschien nog niet direct de belangrijkste.

Het belangrijkste in het dossier ziet men toch ook met het weggaan van mijnheer Mortier - die toch de motor was, de man en de architect van het project en die het ook flamboyant verdedigd heeft, tot tweemaal toe hier, samen met zijn mensen - die niet meer rechtstreeks bij dat project betrokken is. Er verandert veel.

Niet alleen het financiële haalt ons meer en meer in, want het zal een zware invloed hebben op het cultuurbudget in deze provincie. Ik heb dat ook gezegd in de algemene tussenkomst. Dus het enthousiasme wordt niet direct beknot, maar de situaties veranderen.

Ten tweede horen wij in onze fractie de vraag – want hier zijn wij duidelijk in de minderheid – of er met de Waalse Krook geen andere mogelijkheden zijn, gezien de toestand vandaag ?

Het komt er niet nu mijnheer Mortier weg is. Wij blijven steunen, weliswaar bescheiden maar toch voldoende als provincie in de huidige nog altijd voorbereidende werken, secretariaat, de architectuurwedstrijd, enz. De Vlaamse gemeenschap belooft miljoenen Belgische franken. Men is nog bezig, Mijnheer Beke, maar u hebt op één terrein gelijk : het wordt een oneindig verhaal. De beslissing valt niet. Het komt er niet. En dat, Mijnheer Beke, ligt niet bij ons. Wij willen participeren voor 500 000 000 BEF. Het komt er niet. Het is in schijffjes. Het is inderdaad gelijk een salami. En daardoor beginnen vele mensen zich vragen te stellen. De grote culturele actoren in Gent zeggen ons : “Het enthousiasme is verminderd. Zijn die studies nog actueel ? Zijn er geen andere mogelijkheden” - en daar refereert u een beetje smalend naar – “zoals nieuwe huisvesting op de Waalse Krook ?”

U bent natuurlijk ook een Gentenaar. U bent van Mariakerke, een beetje de buiten, Mijnheer Beke, in Gent. Maar in Gent is huisvesting op de Waalse Krook niet onbelangrijk. Het is niet onbelangrijk om eens te bekijken gezien de stand van het trammelantend dossier. Vele mensen waren zeer enthousiast over het Forum, dolenthousiast. Er werd gedrumd zelfs om erbij te staan. Vandaag is dat drummen al heel iets anders en zegt men terecht : “We hebben gereserveerd deelgenomen gezien de zware invloed van de kosten op ons budget.” Maar vandaag vind ik het wel gepast als er andere stemmen opgaan die stellen : wat met de Waalse Krook als het Forum er niet komt ? Intussen blijft dat hangen, jaren aan een stuk. Die buurt verkommert. In een stad als Gent, waar het de laatste 20 jaar aangenaam is geworden om wonen, waar het schoon is, waar veel geïnvesteerd geweest is in renovatie, in innovatie, enz. wordt de Waalse Krook een beetje een rotte plek en wij spelen daar allemaal in mee.

We steunen nog altijd de gang van zaken, zoals uiteengezet door de gedeputeerde, op vraag van mijnheer De Loor, vanuit een andere visie dan bijvoorbeeld de mijne.

Wat met de Waalse Krook ? Hij heeft daarop geantwoord : “Wij blijven dat volgen.” En we zeggen ook : “Denk eens na, denk mee - dat zou kunnen bestudeerd worden - over andere bestemmingen voor de Waalse Krook.”

Bewoning en waterzuivering zijn niet onbelangrijk, Mijnheer Beke.

De Waalse Krook zou een zeer mooi project zijn en mevrouw Van der haeghen zal daaromtrent nog spreken op het einde van dit debat als huisvesting aan de beurt is.

Daarom zeg ik ja wat betreft het Forum. Doe voort. Ik steun in feite wat ze zegt. De minister, die de grootste portemonnee moet hebben en de grootste gulheid moet aan de dag leggen, zou zeker ons stuk boven de 500 000 000 BEF moeten betalen.

U begrijpt ook, Mijnheer Beke en Geachte Collega's, dat het in de context van vandaag moeilijk wordt om nog zo een groot budget vast te leggen. Ik begrijp zijn aarzeling. Maar wij moeten niet blijven aarzelen. Er kan bestudeerd worden door dezelfde mensen of het een andere bestemming kan krijgen als er geen Forum komt. En die mogelijkheid, Mijnheer Beke, wordt meer en meer mogelijk.

DEBATTEN

Het is heel eigenaardig dat ik dit moet zeggen, maar de realiteit zou kunnen zijn dat het Forum er niet komt en dan zou iedereen terecht kunnen zeggen : "Waar houden die politici zich mee bezig ? Ze hebben het vijf jaar achteruit gesteld. Er komt er niets van in huis. Er is vrij veel geld gebruikt om te studeren, maar in de Waalse Krook komt er niets."

In die context, Mijnheer de Voorzitter, wou ik nog eens precies zeggen wat mijn fractie denkt over de Waalse Krook en het Forum.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Gisteren al zei onze secretaris Marc Gybels, wijlen Etienne De Cuyper citerend, na de tussenkomst over de landbouw van Sander Vercamer en dat geldt zeker ook voor wat Ivan Verleyen heeft gezegd en wat nu mijnheer Lootens zei : "Het gaat nooit over."

Moge het nooit over gaan dus.

Denk er eens over na.

Ik zal volgende week hopelijk aan het banket iets kunnen zeggen. Ik heb reeds de prachtige verzen, die mij vandaag persoonlijk bereikten naar aanleiding van het overlijden van een groot dichter, reeds op zak gestoken voor een weemoedige herfstnamiddag die we hopelijk volgende week in sobere vreugde – maar toch niet te sober wat het banket betreft – zullen meemaken.

CULTUUR, ONTSPANNING, PLECHTIGHEDEN

P. 250 : CULTUUR EN ONTSPANNING -TOEGESTANE SUBSIDIES : KEIZER KARELPRIJS : ALGEMENE BEDENKINGEN EN VRAGEN OVER HET VASTHOUDEN AAN DE BENAMING "KEIZER KARELPRIJS" IN WEERWIL VAN VERSCHILLENDE TUSSENKOMSTEN DE VOORBIJE JAREN GEHOUDEN IN DE COMMISSIE CULTUUR EN DE PROVINCIERAAD

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Hoe graag ik mij ook in het Forumdebat zou willen moeien, toch denk ik dat we best eerst het antwoord van de gedeputeerde afwachten om dan te replikeren. En na dit Forumdebat, een grote blok geld, is het feitelijk een beetje beschroomd dat ik nu het woord neem over wat in feite een onbelangrijk detail is in onze begroting.

Waarom neem ik hier dan toch het woord over de Keizer Karelprijs ?

Dat is omdat het eigenlijk een treffende illustratie is van de verhoudingen tussen de provincieraad en de deputatie. Het toont aan dat het uitvoerend college, wat de deputatie toch is, soms, als puntje bij paaltje komt, gewoon negeert wat in de raad leeft.

Hoe is dit dossier nu tot stand gekomen ?

In de aanloop van het Keizer Kareljaar werd in de begroting 2000 de Grote Cultuurprijs Oost-Vlaanderen omgedoopt tot de Keizer Karelprijs.

Toen de provincieraad dit las in de begroting werd zowel in de commissie als in de raad gesteld dat dit in feite geen gelukkige keuze was, dat het profiel van de provincie daardoor verdween, dat het best slechts een eenmalige operatie was en niet voor herhaling vatbaar.

In de begrotingen 2001 en 2002 bleef de naam Keizer Karelprijs aangehouden, maar zonder kredieten omdat de prijs toch driejaarlijks was.

Door verschillende collega's, ook door fractieleiders van de meerderheid, werd aangedrongen, zowel in commissie als in openbare zitting, om de naam terug te wijzigen en in de naam op zijn minst te verwijzen naar de provincie, naar de instantie die de prijs uitreikt.

Wat is van deze vrome wensen het resultaat ?

Dat op 21 februari 2002, dus dit jaar, de deputatie besliste om de naam, het bedrag en de periodiciteit te behouden. Aanvullend besloot de deputatie op 30 mei 2002 om de naam van de prijs te laten registreren, een procedure die nog loopt.

Ik vind dit jammer en ik had dan ook graag van de deputatie vernomen waarom ze de wensen die herhaaldelijk door verschillende mensen werden uitgesproken en die nooit zijn weerlegd, in feite naast zich neerlegt ?
Dank u.

P. 250 : CULTURELE PROJECTEN - TOEGESTANE SUBSIDIES : TUSSENKOMST OVER DE SUBSIDIE AAN HET FESTIVAL VAN VLAANDEREN NAAR AANLEIDING VAN DE VOORSTELLING "WATER MUSIC & MUSIC FOR THE ROYAL FIREWORKS"

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vooreerst wil ik opmerken dat ik het festival zeer genegen ben. Ik wil dan ook nu reeds zeggen dat ik hoop dat het een eenmalig schoonheidsfoutje is waarover ik het zal hebben.
Mag ik in dit verband het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen gelukwensen. Het was een puike, stijlvolle organisatie waarbij het bredere publiek kon genieten van een klassiek concert op niveau.

Eén ding heeft me evenwel mateloos gestoord, namelijk vuurwerk. Niet dat het zo slecht was, maar wel iets principiële in dit verband.

Ik had graag vernomen hoeveel geld hiervoor precies was vrijgemaakt. Ik hoorde sommen van om en rond de 10 000 EUR. Kan men mij zeggen hoeveel precies ?

Waarom nu die vraag ?

Welnu, het Festival van Vlaanderen - let op de woorden "van Vlaanderen" - slaagt erin een Waalse firma aan te duiden om in Puyenbroeck het vuurwerk te verzorgen.

Ik zou er begrip voor kunnen opbrengen indien zij :

1. de enige in Belgenland zouden zijn ;
2. de beste in Belgenland zouden zijn.

Geen van beiden klopt evenwel.

Wanneer ik de resultaten van de Belgische kampioenschappen, de zogenaamde "vurige maandagen" bekijk, zitten de voor Puyenbroeck "uitverkoren" vuurwerkmakers uit Charleroi in het beste geval in de middenmoot, terwijl de eerste drie stevast Vlaamse vuurwerkmakers zijn, meer nog : de onbetwiste nummer één is een Oost-Vlaamse bedrijf uit Geraardsbergen. Hoe in hemelsnaam slaagt men er dan in een Waalse firma voor het Festival van Vlaanderen naar Puyenbroeck te halen ?! Meer nog : geen enkele Vlaamse firma zou ooit een vraag tot offerte hebben gekregen, zo leerde mij enige navraag. Maar de tweevoudige Belgisch kampioen uit Geraardsbergen heeft wel een regievoorstel gedaan, maar zonder enig gevolg. Vlaamse firma's geraken er gewoon niet binnen !

Zuiver technisch : de Waalse firma werkt nog semi-manueel, terwijl de Vlaamse firma zuiver elektronisch, zuiver computergestuurd én gesynchroniseerd werkt.

Ook naar veiligheid is er een immens niveauverschil.

Leuk is dat zij sedert vorig jaar de exclusieve "watereffecten" van wereldkampioen Ricardo Caballer in hun gamma hebben. Kon het mooier aan het water van Puyenbroeck, kon het mooier gezien het gekozen werk van Händel ?

Ik heb sterk de indruk dat het hier bij de organisatoren over vriendjespolitiek gaat.

"There is something rotten" zou Shakespeare zeggen. Ik stel dan ook voor omwille van deze kaakslag aan Vlaanderen en de Oost-Vlaamse vuurwerkmakers de subsidie aan het Festival "Vlaanderen" symbolisch, en dus hopelijk eenmalig, te verminderen met het bedrag dat aan het vuurwerk werd uitgegeven en ik vraag de deputatie met aandrang om dit ook aan de organisatoren duidelijk mede te delen.

Vlaanderen en zijn vuurwerkmakers verdienen meer respect !

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Deze vraag valt buiten het antwoord van de bevoegde gedeputeerde van Cultuur en het is misschien beter dat ik onmiddellijk antwoord op de tussenkomst van mijnheer Marginet.

DEBATTEN

Ik zou er mij eigenlijk zeer gemakkelijk en vlug kunnen van afmaken door te zeggen : “Mijnheer Marginet, u moet u richten tot het Festival van Vlaanderen.”

Ik heb dat al in uw plaats gedaan en ik heb een antwoord van twee bladzijden gekregen. Ik zal u dat antwoord bezorgen, dan weet u hoe zij over die zaak denken.

Ik kan eigenlijk een beetje concluderen of samenvatten dat de reden waarom zij voor die firma gekozen hebben, steunde op basis van een samenwerking die reeds jaren aan de gang is en dat zij voor een uitzonderlijk evenement niet wilden veranderen.

Een derde en de voornaamste oorzaak was dat zij met betrekking tot de artistieke kwaliteiten - het maken van het vuurwerk of het aanpassen van het vuurwerk op de muziek - meer vertrouwen hadden in de firma waar zij al een aantal concerten mee gedaan hadden.

De totaalprijs van het vuurwerk was 10 406 EUR.

Ik zal u het volledige antwoord overmaken, maar ik wil daar toch een paar zijdelingse bemerkingen op maken.

In een periode waar wij, als kleine regio Vlaanderen, voor minimaal 80 % - en het kan nog 10 % verschillen van onze inkomsten – moeten leven van diensten en producten die wij over de grens brengen, gaan wij hier pleiten voor een economisch en eigenlijk cultureel protectionisme waar wij zelfs nog bijkomende grenzen – vroeger was er zelfs geen grens – leggen om dat protectionisme nog te gaan inbakken. Ik neem er akte van dat het Vlaams Blok in die richting denkt.

Ik denk alleen dat men met dergelijk protectionisme alleen maar Vlaanderen gaat verarmen.

Wat uw vraag zelf betreft, met betrekking tot het verminderen van die subsidie, verwondert mij toch ook enigszins uw inconsequente houding ten opzichte van het dossier van vorige week. Vorige week, toen de collega hier stelling nam dat wij ons niet moeien met het intern werk en de programmatie van mensen die wij subsidiëren en toen hij in het kader van het dossier over het Capitole stelde dat het niet de aanleiding mag zijn om subsidies te gaan inkrimpen, werd dat bij uw fractie op applaus onthaald.

Dat u nu zelf gaat voorstellen om die subsidie te gaan verminderen in functie van het bedrag dat zou gespendeerd zijn aan het vuurwerk vind ik eigenlijk belachelijk, maar goed.

Mijnheer de Voorzitter, tot daar mijn antwoord. Het antwoord van het festival zelf zal ik hem bezorgen. Dank u.

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dat het al jaren aan de gang is dat men niet wil veranderen, lijkt mij geen serieus excuus. Dit lijkt mij eerder een bewijs van verkramptheid die men hier ergens gaat toepassen.

Wat het artistieke betreft is het nog een flauwer excuus. Wanneer men dan toch spreekt over andere firma's die op een hoger artistiek niveau staan en die dus op officiële wedstrijden, internationale wedstrijden eerste prijzen gaan halen langs alle kanten, vind ik dat ook zeker geen excuus.

Het komt er gewoon op neer dat Vlaamse firma's als het ware van op hoger niveau voor een stuk geboycot worden en dat is iets anders dan wat de gedeputeerde mij probeert in de schoenen te schuiven.

Over die vermindering heb ik duidelijk gezegd dat het eenmalig en vooral symbolisch zou zijn. Maar het zou toch een duidelijk signaal zijn van “mensen, denk toch eens waar uw eigen naam voor staat”, namelijk Festival van Vlaanderen en hopelijk ook een beetje voor Vlaanderen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil heel kort toch nog even reageren.

Het is inderdaad het Festival van Vlaanderen. Maar als ik uw redenering volg, moeten wij de totaliteit van de subsidies, of 90 % die wij aan het Festival van Vlaanderen geven, schrappen.

De twee orkesten die daar gespeeld hebben waren buitenlandse orkesten. De dirigent was een Parijzenaar. Er zijn in Vlaanderen zoveel goede orkesten met goede dirigenten. Waarom zouden wij dan naar het buitenland gaan ?

Ik vind dat zo een beneden-niveau-tussenkomsst dat ik mij toch niet kan houden.

Laat ons dan de totaliteit van de subsidies schrappen, alles wat vanuit het buitenland gebracht wordt weren en ons binnen onze eigen achtertuin bezighouden. Dat zal bijzonder verrijkend zijn.

Dank u.

OPENBARE BIBLIOTHEEKWERKING

P. 254 : BIBLIOTHEKEN - PROVINCIALE INITIATIEVEN - ALGEMENE WERKINGSKOSTEN : TUSSENKOMST OVER DE INVULLING VAN HET STREEKGERICHT BIBLIOTHEEKBELEID

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het nieuwe cultuurdecreet, met name het decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal cultuurbeleid heeft als gevolg dat de provincie een andere invulling aan de ondersteuning van de plaatselijke openbare bibliotheken in de gemeente zal moeten geven.

De provincie Oost-Vlaanderen leverde tot nu toe een zeer belangrijke bijdrage aan de werking van de openbare bibliotheken door middel van een rechtstreekse werkingssubsidie aan de gemeente en ook door het Openbaar InformatieNetwerk van de Openbare Bibliotheken, OVINO, met als kern de centrale catalogus die on line in de deelnemende bibliotheken, en dit zijn er 59, raadpleegbaar is.

Doel van OVINO is de informatieve en documentaire dienstverlening van de openbare bibliotheken uit te breiden.

Vanaf 2003 stopt de verplichting van de provincie om de gemeenten rechtstreeks te subsidiëren voor de werking van de openbare bibliotheek. Dit betekent een min-inkomst en een meerkost voor de gemeenten om de geëigende werking verder te zetten met eigen middelen.

Een overgangsmaatregel bepaalde voor het werkjaar 2002 dat de provincie elke gemeente subsidieert voor een bedrag van 0,8 EUR per inwoner van de gemeente als rechtstreekse ondersteuning van de werking van de openbare bibliotheek. De begroting 2002 voorzag een werkingssubsidie van 1 090 238 EUR.

Ik verwachtte dus een krediet van 0 EUR in 2003. Het begrotingskrediet 2003 bedraagt echter terug 1 090 238 EUR, hetzelfde krediet als in 2002.

Betekent dit dat het de beleidsoptie is om een kwantitatieve ondersteuning via rechtstreekse subsidiëring van de werking van de POB's te behouden ? Betekent dit dat men opteert om de gemeentelijke autonomie in het aanwenden van deze werkingsmiddelen te bestendigen ?

Het decreet voorziet nieuwe opdrachten voor de provincies.

Artikel 11 van het decreet bepaalt dat ter ondersteuning van de bibliotheekwerking van elke gemeente in de provincie elke provincie het initiatief neemt tot een streekgericht bibliotheekbeleid.

Voor het realiseren van deze opdrachten moet elke provincie minimaal een bedrag van 1,6 EUR per inwoner van de provincie besteden aan streekgericht bibliotheekbeleid. De begroting 2003 voorziet een krediet van 610 552 EUR.

Een streekgericht bibliotheekbeleid omvat, volgens het decreet 10 opdrachten, in een convenant met de Vlaamse regering, moet elke provincie, hierin garanderen dat de streekgerichte bibliotheekwerking ten goede komt aan de gemeentelijke openbare bibliotheken door een aantal taken op bovenlokaal niveau op te nemen.

In dit verband wil ik vragen dat een bovenlokale bibliotheekwerking gericht is op de verdieping en verbreding van huidige gemeentelijke taken, zonder aan de verantwoordelijkheid van de gemeentelijke besturen te raken maar ondersteunende taken, bijvoorbeeld coördinatie in de collectievorming, informaticaondersteuning, ondersteuning op het vlak van management en bibliotheekbeheer binnen een netwerk van regionale samenwerkingsverbanden en niet alleen oog voor louter vernieuwende aspecten, maar eerder gericht op versterking van de lokale bibliotheekwerking door gestructureerde regionale samenwerking. Graag vernam ik of de gedeputeerde deze suggesties kan inbouwen in de beleidsplanning ?

In het jaarverslag 2001 staat "Oost-Vlaanderen is klaar voor een streekgericht bibliotheekbeleid".

DEBATTEN

Graag vernam ik welke de uitgangspunten zijn, de visie is betreffende de invulling van het streekgericht bibliotheekbeleid in onze provincie.
Dank u.

P. 254 : BIBLIOTHEKEN - PROVINCIALE INITIATIEVEN - TOEGESTANE SUBSIDIES : TUSSENKOMST OVER DE ONDERSTEUNING VAN HET STREEKGERICHT BIBLIOTHEEKBELEID

De heer Stevenheydens

Collega's,

In de begroting voorziet men 610 552 EUR voor de ondersteuning van streekgericht bibliotheekbeleid. Ik heb een aantal vragen en voorstellen hierover.

Ik ben zelf een regelmatig bezoeker van de bibliotheek. Ik heb zelf vastgesteld en ook uit rondvraag in andere gemeenten blijkt dat boeken, dichtbundels en andere werken van schrijvers van de eigen streek - in veel gevallen minder goed gekende tot vrij onbekende schrijvers - in de gemeenten moeilijk terug te vinden zijn. Onbekend is vaak onbemand. Ik ben uit eigen interesse de boeken van enkele schrijvers die in mijn gemeente wonen en er geboren zijn, gaan opzoeken en ik stel vast dat heel wat werken ofwel in het magazijn staan, ofwel enkel op aanvraag aan de balie kunnen ingekeken worden. Ofwel zijn er slechts twee exemplaren terwijl de bibliotheek verschillende filialen heeft. Zelfs recente werken staan reeds in het magazijn. Ik beschrijf hier niet enkel de toestand in mijn gemeente, ook in andere gemeenten komt dit voor.

Als men er rekening mee houdt dat heel wat bibliotheekbezoekers hun selectie maken op basis van wat zij in de rekken vinden of op basis van de boeken die zij kennen in de media, dan blijven de plaatselijke schrijvers vaak onbelicht en onbekend. Een aantal schrijvers in Vlaanderen kan rekenen op de aandacht van de media. Ik heb de indruk dat deze belangstelling vaak selectief is. Ik ben ervan overtuigd dat gemeenten, en ook de provincie, hun steentje kunnen bijdragen om de schrijvers uit hun gemeente en streek beter bekend te maken.

Kan het streekgericht bibliotheekbeleid hieraan iets veranderen of worden er reeds initiatieven in deze richting genomen, bijvoorbeeld door gemeenten te stimuleren de boeken en werken van schrijvers uit de gemeente en streek op basis van hun onderwerp te rangschikken en hen een speciale aandachtsplaats te geven waar alle plaatselijke werken verzameld zijn ? Dit heeft tot gevolg dat men van de eigen schrijvers ook meer exemplaren moet aankopen. In ieder geval horen plaatselijke werken niet thuis in het magazijn. Ik stel tot mijn spijt vast dat de gemeentebesturen uit beleefdheid soms twee werken aankopen van een schrijver uit de gemeente waarna ze door gebrek aan promotie in de bibliotheek uiteindelijk in het magazijn belanden.

Of het nu gaat om een wetenschappelijk en moeilijk werk of om een roman, zoiets zou niet mogen gebeuren. We leven in een maatschappij van kijkcijfers en verkoopcijfers, vaak ten koste van de kwalitatieve meerwaarde van werken die niet direct toegang vinden tot het grote publiek. Ik ben ervan overtuigd dat het streekgericht bibliotheekbeleid iets aan mijn verzuchtingen kan verhelpen en een stimulans kan betekenen voor zowel bestaande als jonge schrijvers uit onze provincie.

Afsluitend zou ik er nog aan willen toevoegen dat ik niet enkel een aandachtsplaats in de bibliotheek beoog, maar ook het inrichten of herstimuleren van lokale of streekgerichte bibliotheekactiviteiten waar deze schrijvers, en zeker niet te vergeten, nieuwe en jonge schrijvers de kans krijgen hun werk voor te stellen.

Bepaalde schrijvers hebben een meerwaarde geleverd over een bepaald onderwerp. Streekgericht bibliotheekbeleid zou hierover thema-avonden kunnen organiseren. Kan de provincie hieraan meer aandacht schenken en kan de provinciale subsidiëring ondermeer hierop afgesteld worden ?

Dank u.

KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE

P. 284 : A. VAN WILDERODEHUIS - ALGEMENE WERKINGSKOSTEN : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN IN HET PROJECT A. VAN WILDERODE EN NAAR DE RELATIE MET EN DE TOEKOMST VAN HET HUIS THUYSBAERT TE LOKEREN

De heer Liebaut

Collega's,

De collega sprak daarnet over streekschrijvers, over streekeigen schrijvers, over jonge schrijvers en hij vraagt daar aandacht voor. Naar mijn mening ten onrechte. Ik vraag aandacht voor een auteur die een Wase dichter was, onmiskenbaar. Het was zijn heimat, hij was daar diep geworteld. Hetzelfde geldt voor iemand als Vergilius die zo verwant is met Van Wilderode : hij heeft ook nooit miskend dat zijn eigenlijke wortels in de eigen regio zaten. Ondanks die inworteling en die binding met de eigen regio heeft Van Wilderode - dankzij zijn talent, zijn gaven als dichter en als mens - dit weten te overstijgen en is hij uitgegroeid tot een van onze Vlaamse belangrijke dichters. Dat hij daarbij minder weerklink gevonden heeft over de grens met Nederland, is te wijten aan andere factoren waarop wij in het verleden reeds gewezen hebben.

Toen vorig jaar door de gedeputeerde werd voorgesteld om het huis, het woonhuis en het erf dat door Van Wilderode werd bewoond in de laatste fase van zijn leven, aan te kopen, heeft de raad unaniem positief gereageerd en gemeend dat de provincie die taak op zich moest nemen.

De aankoop omvatte de woning, de tuin en de bibliotheek en, als ik mij goed herinner, was ook de afspraak in verband met het archief in de aankoop inbegrepen. Wat dat laatste betreft, zou ik mij kunnen vergissen. In elk geval is die aankoop anderhalf jaar geleden goedgekeurd en ondertussen ben ik er wel van overtuigd dat de diensten voorbereidende maatregelen getroffen hebben. Het is precies omtrent die voorbereidingen dat ik van de gedeputeerde zou willen vernemen wat vandaag de stand van zaken is.

Ik ben er mij van bewust dat de ontsluiting niet eenvoudig is. Ondanks alle waardering voor de dichter blijft de tijd een genadeloze factor en waar sommige dichters bij leven grote roem kenden, is er geen enkele garantie dat vijf jaar na hun dood, terecht of ten onrechte, nog belangstelling voor hen bestaat. Integendeel, de geschiedenis bewijst dat zelfs rond de grootste auteurs heel dikwijls een lange periode van stilte intreedt na hun overlijden. In elk geval, op dit moment is het in heel Vlaanderen relatief stil rond de figuur van Anton Van Wilderode, dat is een vaststelling.

De voorzitter verwees daarnet naar de dichter Eddy van Vliet, een groot dichter zoals Van Wilderode, maar ook hier is er geen enkele zekerheid, Voorzitter, dat over een jaar nog belangstelling voor hem zal bestaan, tenzij de media om welke reden dan ook op een kunstmatige manier heisa verkopen rond dergelijke personen. De vaststelling is dat het rond Van Wilderode relatief stil geworden is en dat zegt niets over de waarde van zijn werk of over de kwaliteit ervan, integendeel.

Ik zou willen verwijzen naar wat West-Vlaanderen heeft gedaan met het Streuvelshuis. Het Streuvelshuis was private eigendom en de provincie heeft de woning en de tuin aangekocht en heeft dat in zijn toeristisch pakket geschoven. Op dit moment - zeker in de zomermaanden - en ondanks het feit dat rond Streuvels toch al vele nevels hangen en dat hij niet direct de auteur is naar wie vandaag de jongeren grijpen om te lezen, stel je bij een bezoek toch vast dat veel particulieren en groepen dit huis bezoeken. Met andere woorden, ondanks het feit dat de man al vele jaren overleden is en dat zijn werk her en der onder stof begraven raakt, blijft de belangstelling voor het Streuvelshuis bestaan.

Ik denk dat de provincie er perfect in zou kunnen slagen om het huis van Van Wilderode aantrekkelijk te maken voor belangstellenden, maar ook voor de vele groepen, culturele verenigingen, scholen door het huis te presenteren als een van hun doelen. Ik stel vast dat binnen het verenigingsleven het reizen bijzonder in trek is. Ik ben een grote voorstander van het sociacultureel vormingswerk - collega Beke sprak er nog over en ik kom er trouwens ook uit , maar ik stel vast dat de vorming op zich op dit moment een bijzonder kleine plaats is gaan innemen als gevolg van het tijdsklimaat. Maar goed, reizen is erg in en een van de doelen van die vele verenigingen en clubs zou het huis van Van Wilderode kunnen zijn mits er personeel aanwezig is dat zorgt voor duiding, begeleiding en mits het zou kunnen ingekaderd worden in een groter geheel.

DEBATTEN

Op die manier denk ik dat het perfect mogelijk moet zijn om als provincie een literaire route te organiseren waar onder andere het huis van Van Wilderode deel van uitmaakt en waar de Reynaertcultus een deel zou kunnen van uitmaken en leg daar voor mijn part de link naar Gent, naar Cyriel Buysse, naar anderen, het zou perfect kunnen.

Ik denk aan het bezoek dat we vorig jaar hebben gebracht aan het huis van Abraham Hans. Het was dit jaar. Het was niet direct een museale hoogvlieger, dat 19de eeuwse schoolgebouwtje, maar het was toch bijzonder. Ten eerste was er het schoolgebouw met de herinnering aan het verleden van die familie, die vaderfiguur. Wat daar te zien was, riep voor velen van ons herinneringen op uit ver vervlogen jaren. Bovendien waren er de linkers naar het kerkhof en naar de protestantse tempel. Het geheel was eigenlijk iets dat kon aanspreken. Ik stel me voor dat dit een provinciaal bijzonder interessant initiatief zou kunnen zijn, zeker in het noorden van onze provincie met zijn vrij idyllisch en nog open landschap waar de poëzie van Van Wilderode nog voelbaar is. Het zou perfect kunnen, het zou moeten.

Voorzitter, ik had graag een stand van zaken van de zeer kostbare bibliotheek waar destijds Sylvain Lockefeer nog over gepraat heeft in deze raad. Een rijkdom ongehoord dat zou moeten ontsloten worden en ik besef ook dat dat makkelijker gezegd is dan gedaan, maar het heeft weinig zin om een dergelijke schat te verwerven en daar dan - onder veel stof begraven - te laten staan. Het moet wetenschappelijk gebruikt kunnen worden, het zou moeten kunnen geëxploiteerd worden in functie van de wetenschap, de letteren, weet ik veel.

Wat gebeurt er eigenlijk met die bibliotheek op dit moment en wat zal er straks gebeuren met die bibliotheek ? Hoe staan de zaken ?

Het archief.

Het zou toch doodjammer zijn indien dit belangrijke archief zou verhuizen - zoals er zoveel verhuist uit onze provincie - richting Brabant. Ik zal de plaats niet noemen, maar ze staan er met open armen om het archief te ontvangen. Het is niet het eerste pakket dat uit Oost-Vlaanderen verhuist richting de vrienden van Vlaams-Brabant. Het archief moet ontsloten worden en beschikbaar gesteld worden en ik heb een voorstel aan de gedeputeerde, kant en klaar.

De bibliotheek Wasiana is al meer dan 50 jaar gevestigd in de stadsbibliotheek van Sint-Niklaas. De goede stede Sint-Niklaas, haar naam waardig, stelt bevoegd personeel beschikbaar voor deze archiefwerking en aangezien er op dit moment reeds diverse literaire archieven berusten en daar door honderden geïnteresseerden per jaar geconsulteerd worden, stel ik mij voor dat daar ook wetenschappers, belangstellenden, sympathisanten zeker gemakkelijk hun weg zouden vinden. Niet alleen de ruimte is beschikbaar, ook het personeel. U hoeft dus niet te zoeken naar een lokatie. In de stad waar Van Wilderode zo lang leraar is geweest, waar hij, gedragen door de sympathie van velen, heeft kunnen werken, kunnen dichten, zou het niet ongepast zijn dat het archief daar zou terechtkomen, ontsloten worden, beschikbaar gesteld worden.

Dat brengt mij op het huis Thuysbaert, een prachtige patriciërswoning uit de 19e eeuw. Dit werd destijds ook door de provincie aangekocht voor een relatief lage prijs. De woning en de tuin zijn gerenoveerd door de provincie. Dat heeft veel geld gekost. Ik durf het bedrag niet uitspreken dat wij er in totaal aan besteed hebben, maar als ik dan zie hoe weinig het huis wordt gebruikt sedert het beëindigen van de renovatiewerken, dat we kunnen spreken over een quasi leegstand, dan denk ik dat dat voor het imago van de provincie niet goed is. Wij kunnen ons in feite geen leegstand permitteren. Dit schaadt de provincie. Vandaar dat ik zou willen weten : wat is de toekomst van het huis Thuysbaert ? Ik hoor in de wandelgangen diverse geruchten. Ik lees zaken in de krant, maar is dit allemaal waar ? Ik heb zo mijn twijfels en daarom had ik graag uit de mond van de gedeputeerde vernomen hoe het staat met het huis Thuysbaert en wat de toekomst is van de dure investeringen die wij hebben gedaan ?

Dank u.

P. 286 : SUBSIDIE AAN DE STICHTING ROGER RAVEEL (ZULTE) : VRAGEN NAAR DE OPPORTUNITEIT OM DE SCHILDERIJEN, EIGENDOM VAN DE PROVINCIE, DIE ZICH IN HET MUSEUM RAVEEL BEVINDEN, OP TE NEMEN IN HET OVERZICHT VAN DE KUNSTWERKEN VAN DE PROVINCIE EN VRAAG NAAR DE CRITERIA VAN WAARDEBEPALING VAN HET PROVINCIAAL KUNSTPATRIMONIUM

Mevrouw Bottequin-De Meyer

De collega had het daarnet over het poëtisch waardevol kunstpatrimonium en ik zal daar misschien bij aansluiten met ons picturaal waardevol kunstpatrimonium.

In de begroting is een subsidie van 74 000 EUR ingeschreven voor de Stichting Museum Roger Raveel. Dit is een subsidie die gestemd werd tijdens de vorige legislatuur.

Voor de collega's die toen nog geen deel uitmaakten van de provincieraad wil ik heel in het kort daarover een toelichting geven. Het museum is een initiatief van de Stichting Raveel met de steun van de Vlaamse gemeenschap, de provincie Oost-Vlaanderen en de gemeente Zulte.

Het provinciebestuur heeft zich ertoe verbonden gedurende tien jaar bij te dragen in de kosten van twee personeelsleden met een maximumbedrag van 50 000 EUR of 2 000 000 BEF. Daarnaast krijgt de Stichting gedurende vijf jaar een startsubsidie van 24 000 EUR of 1 000 000 BEF. Als we het optelsommetje maken, komen we precies aan het bedrag van 74 000 EUR zoals ingeschreven in de begroting. We kunnen vaststellen dat de provincie haar engagementen nakomt. Als tegenprestatie schenkt de kunstenaar Roger Raveel voor 619 000 EUR zijn 25 miljoen BEF kunstwerken aan de provincie Oost-Vlaanderen. Deze kunstwerken worden in permanente bruikleen gegeven aan het museum en opgenomen in de museumcollectie.

In het overzicht van de provinciale kunstwerken ben ik gaan zoeken om welke kunstwerken het precies ging. Tot mijn verbazing stelde ik vast dat er wel gewag gemaakt werd van een aantal werken van "Raveel Roger" zijnde een viertal zeefdrukken, een tweetal litho's, een beschilderde foto en een schilderij aangekocht in 1994 voor de prijs van 800 000 BEF. Dit is een vijftal jaar voor het ontstaan van het museum. In het overzicht is er dus geen spoor van de kunstwerken, eigendom van de provincie, die zich in het museum Raveel bevinden. Graag zou ik van de gedeputeerde vernemen of het om een vergetelheid gaat.

De commissie Cultuur vergaderde, eveneens tijdens de vorige legislatuur, in het museum. De commissie bezocht het gebouw en kreeg tegelijk een boeiende rondleiding van de conservator. Ik heb toen bij de kunstwerken geen verwijzing gevonden naar het eigendom van de provincie. Is er ondertussen bij de kunstwerken een verwijzing naar de bruikleen van de provincie aan het museum ? Om welke schilderijen gaat het en wat is de respectievelijke waarde ervan ?

Collega's, verre van mij om een waardeoordeel te geven over het werk van Roger Raveel. Men houdt van Raveel of men houdt er niet van, maar ik kan een bezoek aan het museum aanbevelen. Het gebouw is gedurfd modern en mooi ingeplant in de dorpskom van Zulte-Machelen.

Ik wil nog even terugkomen op het overzicht van de provinciale kunstwerken. Vooraf zou ik willen stellen dat mijn bedenkingen niets afdoen aan de waardering voor het werk van de ambtenaren van de dienst Cultuur, een dienst die geleid wordt door een competent en plichtsbewust diensthoofd. Daarenboven een witte raaf, want het is een vrouw aan de top. De aandachtige lezer zal vaststellen dat dit overzicht aan actualisering toe is. Hierbij zou men een aantal schoonheidsfoutjes kunnen wegwerken en tegelijk aanvullingen en verbeteringen aanbrengen. Zo vindt men de kunstenaars alfabetisch gerangschikt op hun achternaam, bijvoorbeeld Raveel Roger en vindt men diezelfde kunstenaar even verder terug als Roger Raveel. Sommige kunstwerken bevinden zich in het bureau van gedeputeerde Wille of gedeputeerde De Padt ... Dat zijn uiteraard randbemerkingen van weinig belang. Belangrijker is naar mijn gevoel het feit dat een aantal kunstwerken niet in de inventaris opgenomen zijn. Ik bedoel hier niet enkel de kunstwerken Raveel.

In het kader van "Een thuis voor een beeld" vind ik enkel de beeldhouwwerken in de gemeente Evergem en de stad Lokeren terug. Er is geen gewag gemaakt van de beelden van kunstenaar Vandenberghe die na heel wat discussie dan toch op het PAC prijken. Ook de, naar mijn smaak, prachtige loden rozen van Berlinde De Bruyckere in de lift van het PAC zijn niet vermeld.

Last but not least heb ik bedenkingen en vragen over de waardebeoordeling van ons kunstpatrimonium van het allergrootste belang in het licht van de nieuwe provinciale boekhouding .

Als wij het overzicht van de provinciale kunstwerken overlopen, kunnen we vaststellen dat de provincie de gelukkige bezitter is van een vrij aanzienlijk kunstpatrimonium. Ik zou gerust stellen dat een provinciaal kunstwerk het erfgoed is van alle Oost-Vlaamse burgers.

DEBATTEN

In de lijst vinden we de aankoopdata en de aankoopprijs en daarnaast is af en toe, sinds het eind van de jaren '90, de verzekeringswaarde vermeld. Uiteraard lopen die aankooprijzen zeer sterk uiteen, onder meer in functie van de data van aanschaf en de naam en (huidige of postume) faam van de kunstenaar. Zo zien we dat de provincie in 1956 een ets van Jules De Bruycker, bij vele Gentenaars gekend en gewaardeerd, aanschafte voor amper 5 000 BEF daar waar ze in 1978 voor een ets van dezelfde kunstenaar 150 000 BEF moet neertellen ...

In 1955 kocht de provincie een schilderij van Saverys voor 10 000 BEF en in 1972 een Albert Servaes voor net geen 40 000 BEF. Een aquarel van Spilliaert kostte in 1967 52 000 BEF en een schilderij van Constant Permeke werd in 1970 aangekocht voor 107 100 BEF. Dit zijn in vergelijking met de huidige marktprijzen belachelijk lage bedragen.

Men hoeft geen specialist te zijn om te beseffen dat kunstwerken aanschaffen met kennis van zaken en inzicht, lonende investeringen zijn die een meerwaarde genereren voor de eigenaar, in casu de provincie. Het is zo dat de provincie een beginbalans dient op te stellen conform de regels van de nieuwe provinciale boekhouding. De beginbalans omvat een inventaris van alle roerende en onroerende goederen volgens waarderingsregels vastgelegd in het KB van 2 juni 1999.

De aankoopwaarde hanteren ware een ernstige onderwaardering van ons patrimonium. Er is dus werk aan de winkel en het zal ongetwijfeld geen eenvoudige klus zijn.

Mijnheer de gedeputeerde, heeft u een idee over de waarderingsregels die u aan de provincieraad zal voorleggen ? Dat schrijft de reglementering voor.

Met dank voor uw aandacht.

P. 286 : SUBSIDIES AAN AMATEURONEELVERENIGINGEN : PLEIDOOI VOOR ANDERE SUBSIDIËRINGSVORMEN, BV ONDER DE VORM VAN MATERIËLE ONDERSTEUNING

De heer De Cuyper

Voorzitter, Collega's,

Ik wil eerst zeggen dat ik het spijtig vind om nu nog te moeten spreken. Ik voel mij hier een beetje in de kamer van volksvertegenwoordigers : er zijn meer afwezigen dan aanwezigen, maar ik zal toch overgaan tot de daad.

De amateurverenigingen zijn uit op ondersteuning en zoals dat nu het geval is, rekenen zij op geldelijke subsidiëring. De geldelijke subsidiëring is inderdaad de meest gangbare vorm van subsidiëring en ook, laten we dat maar toegeven, de meest eenvoudige voor het subsidiërend orgaan, in ons geval de provincie. Men geeft het geld en men controleert eventueel de activiteiten van de verenigingen en daarmee is in de meeste gevallen de zaak rond.

Maar ik ben de mening toegedaan dat we meer kunnen doen. Meer in die zin, dat we met een alternatieve subsidiëring het niveau van de verenigingen zouden kunnen verbeteren. Ik zal er straks dieper op ingaan.

Heden bestaat er ook een provinciale materiaaldienst waar de verenigingen bepaalde hulpmiddelen kunnen ontlenen. Op zich is dat natuurlijk een goede zaak, maar ik vraag me af of het materiaal dat de provinciale dienst ter beschikking stelt, nog up-to-date is en aangepast aan de huidige noden van de verenigingen. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan mengpanelen voor licht en geluid, lichtzuilen met de bijhorende elektronische uitrusting en dergelijke. Hoe lang gaat dat materiaal mee en hoe springen de verenigingen ermee om ? Doen de amateurverenigingen nog altijd beroep op die uitleendienst ? Is de uitleendienst wel voldoende bekend bij de verenigingen ?

Ik wil het echter in deze tussenkomst hebben over een andere alternatieve subsidiëring : een bijstand die tot doel heeft het niveau van de gezelschappen op te krikken. Niet dat het nodig is om zich te mengen in de interne werking van de verenigingen, maar men zou iets moeten doen aan de kwaliteit van het gebrachte spektakel. En dat is niet iets dat men zo maar kan veranderen. Dat vraagt tijd en dus een continue werking. Ik denk hierbij aan het ter beschikking stellen van professionele raadgevers die dan zouden betaald worden uit een subsidiepot van de provincie. Op te merken valt dat dit ook zou bijdragen tot de persoonlijke ontwikkeling van de mensen die actief zijn in de vereniging. Ook zou men er kunnen aan denken een databank op te richten met literaire werken voor toneel, koren en andere, met tevens verwijzingen naar bibliotheken waar men de werken kan vinden en dat alles on line. Ik weet dat sommige verenigingen daar in het begin niet enthousiast zullen over zijn, maar ik herhaal dat het de kwaliteit van de producties zou doen stijgen. En hiermee kom ik tot een punt dat hiermee nauw in verband staat.

Men heeft het in onze maatschappij over verzuring en over onveiligheid en voornamelijk het Vlaams Blok spant zich in om dat altijd maar weer aan te kaarten. Het is duidelijk dat die verzuring en dat gevoel van onveiligheid er voornamelijk komt door de vereenzaming van de mensen, door het feit dat mensen en families eilandjes vormen in onze maatschappij. Het verenigingsleven kan daar een uitstekend antwoord op geven. Vroeger zat het achtuurnhuis en de parochiale kring vol en werd daar van mening gewisseld over allerlei maatschappelijke problemen. Een van de middelen om de mensen terug bij elkaar te krijgen, is het verenigingsleven aanmoedigen. En dus ook door de amateurverenigingen kwalitatief te steunen zodat er meer volk komt kijken naar hun producties en de mensen aldus een beetje meer weg geraken van hun televisietoestel.

Ik druk de hoop uit dat de bestendige deputatie naar de toekomst toe rekening wil houden met hetgeen ik voorstel. Ik ben ervan overtuigd dat een rijker verenigingsleven, en daar behoren ook onze amateurverenigingen toe, er kan toe bijdragen dat de zogezegde verzuring, het zogezegde onveiligheidsgevoel en het onbehagen in het algemeen in onze maatschappij ernstig kan worden teruggedrongen en dan zullen de mensen ook anders aankijken tegen de hoge retoriek van een partij zoals het Vlaams Blok.

Ik dank u.

De heer Joris

Als in de Middeleeuwen een bode slecht nieuws bracht naar de koning, bijvoorbeeld dat er een veldslag verloren was of een schip gezonken, dan liet de koning vaak uit pure razernij de bode onthoofden. Alsof het zijn schuld was dat die veldslag was verloren of dat het schip was gezonken.

De bemerkingen over het onveiligheidsgevoel en het zogezegde onveiligheidsgevoel dat wij zouden aanwakken, zijn van hetzelfde kaliber. Het onveiligheidsgevoel wordt niet aangewakkerd door iets wat wij zouden zeggen, schrijven, doen of - zoals u weet - in de duizenden krantetitels brengen die wij allemaal controleren, al die redacties die van ons afhankelijk zijn. Het onveiligheidsgevoel ontstaat als reactie op, verbazend toch, reële onveiligheid en ...

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, dit is het cultuurdebat, alstublieft.

De heer Joris

Ik zal niet afwijken en ik zal een cultureel voorbeeld uit eigen ervaring aanhalen. Ik heb jarenlang over diverse onderwerpen, onder andere reisverhalen, lezingen gegeven voor verenigingen en zeer vaak werd mij gevraagd om het jaar daarop weer te spreken, maar dan op zaterdagmiddag of op zondagmiddag omdat de mensen 's avonds niet meer durven buitenkomen. De organisatoren kregen de mensen 's avonds niet meer op straat. Ik denk dat dat voldoende illustreert van hoe onveiligheid cultuur reëel kan beïnvloeden en culturele groepen en verenigingen en activiteiten kan kapotmaken.

P. 286 : KUNSTENCENTRA - TOEGESTANE SUBSIDIES : BEDENKINGEN BIJ DE TOEGEKENDE SUBSIDIES

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter,

Ik weet niet of u het mij zult toelaten, maar ik zou heel kort nog iets willen toevoegen aan wat de vorige spreker heeft gezegd ...

De heer voorzitter

Het woord is vrij.

DEBATTEN

De heer De Cuyper

Dat de mensen 's avonds niet meer op straat komen, komt misschien ook doordat ze gebonden zijn door de vele dwaze programma's op televisie en ze daardoor 's avonds aan hun toestel gekluisterd zitten. Dat is misschien ook een reden. Nu ga ik over tot mijn eigenlijke tussenkomst.

De beide aangehaalde centra, namelijk het theater Tinnenpot en de muziekkapel Elisabeth te Waterloo, vergelijken in hun werking is moeilijk.

Tinnenpot is actief in het theater en de muziekkapel Elisabeth biedt een vervolmakingsvorming aan na het doorlopen van het conservatorium aan jonge musici, afkomstig uit gans het land.

Uit vorige tussenkomsten meen ik op te maken dat instanties uit de provincie regelmatig twee kandidaten mogen sturen en daartoe dient die subsidie. Deze subsidie komt dus ten goede aan twee kandidaten uit de provincie Oost-Vlaanderen. De muziekkapel Elisabeth uit Waterloo krijgt 4958 EUR en het theater Tinnenpot krijgt 5000 EUR. Praktisch evenveel dus.

Ik wil niets afdoen aan de goede werking van de muziekkapel, maar ik ben de mening toegedaan dat theater Tinnenpot wel meer uit de subsidieruif zou mogen krijgen dan de muziekkapel. Theater Tinnenpot is een volkstheater dat regelmatig volle zalen trekt en een goed gevuld programma biedt. Het theater trekt ook veel bezoekers aan van buiten Gent. Daarom vraag ik ook aan de deputatie de mogelijkheid te onderzoeken de subsidie van het theater Tinnenpot op een ernstige wijze te verhogen.

Ter intentie van de deputatie heb ik een programma voor de maanden oktober en november 2002 bijgevoegd om hen een idee te geven van de ernst van de zaak.

Ik dank u.

P. 292 : HUYSMANHOEVE : ALGEMENE BEDENKINGEN EN VRAGEN OVER DE AANSCHAF VAN HET RESTEREND DEEL VAN DE HUYSMANHOEVE, DE TOEKOMSTPLANNEN VOOR DIT NIEUW PATRIMONIUM, HET KOSTENPLAATJE VOOR DE RENOVATIE, ...

De heer Gillis

Nu ik toch het woord heb, zal ik er even misbruik van maken om een kleine zijspiong te maken naar de tussenkomst van collega Liebaut toen hij het had over de dreiging dat het archief van het huis van Van Wilderode eventueel zou verloren gaan. Ik herinner mij het debat over de aankoop van dat huis nog en toen werd onder andere vanuit onze fractie gevraagd of er spijkerharde garanties waren dat het archief en de bibliotheek integraal ter plaatse zouden blijven en dat die, ondanks de discussie over de eigendomstitel, inderdaad aan de provincie zouden worden overgedragen of ter beschikking gesteld worden van de provincie om niet het risico te lopen dat we eindigen met een lege doos. De deputatie heeft toen gezegd dat die garanties er waren. Ik kijk dan ook met spanning uit naar het antwoord van de deputatie.

De Huysmanhoeve.

Collega Liebaut had het in zijn algemene tussenkomst bij de aanvang van deze begrotingsbespreking over de noodzaak om een aantal bestofte dossiers op te kuisen. Hij sprak over het huis Thuysbaert, de Bank van de Arbeid en de Huysmanhoeve.

De Huysmanhoeve is niet alleen een bestoft dossier, het is ook een dossier dat in deze raad en ook daarbuiten ook al het nodige stof heeft doen opwaaien. In de ontwerpbegroting 2003 staat nu iets meer dan 10 000 000 BEF ingeschreven om het resterend gedeelte binnen de omwalling - een aantal schuren en een bakoven - aan te kopen. Delen die tot op heden in handen zijn van een projectontwikkelaar. Vanuit onze fractie hebben we tegen dit voornemen geen principiële bezwaar, want de deputatie zal dan eindelijk uitvoeren wat in feite de provincieraad in 1991 heeft besloten, namelijk de aankoop van de volledige hoeve binnen de omwalling.

De belangrijkste vraag is echter : "Wat gaat de provincie met dit bijkomend onroerend goed doen ?" Het vroegere dossier was het in opstal nemen van de schuren en werd op vraag van de Agalev-fractie door de minister vernietigd. Dit dossier sprak over een investering van minstens 70 miljoen BEF. Men sprak over plannen om er een streekrestaurant in onder te brengen, conferentieruimte, jenevermuseum, ...

Ik denk niet dat dit de bedoeling kan zijn van deze aankoop. De schuren horen inderdaad integraal bij het hoevegebouw, bij het poortgebouw waarvan de restauratie ook nog moet starten en die ook veel geld zal kosten, maar ik denk dat het toch logisch is dat juist vanuit die hoevefunctie die schuren best schuren blijven en dat we daar niet allerlei megalomane zaken zouden willen inplanten. Dus graag enige verduidelijking over de toekomstplannen vanwege de deputatie. Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Misschien kan ik best nu antwoorden, Voorzitter, want het is een punt dat onder mijn bevoegdheid valt. Raadslid Gillis wenst te vernemen wat de plannen zijn voor de toekomst, voor de verdere bestemming van de hoeve.

Vorig jaar reeds werd meegedeeld dat de private partners te kennen hadden gegeven dat zij in verband met de aankopen een voorstel zouden formuleren. Er zijn ondertussen met de nv Huysmanhoeve herhaalde contacten geweest, maar wat de aankoop betreft van het deel binnen de wallen, is er tot op heden geen akkoord omdat men de aankoop van dat stuk altijd bindt aan de aankoop van ruimere delen grond die buiten de wallen gelegen zijn. Er zijn eveneens contacten met het ocmw van Gent en die hebben zich inmiddels bereid verklaard om dat deel van de gronden dat aan hen toebehoort en dat de provincie dienstbaar zou zijn, te verkopen.

Nu iets over het aanwenden van het hoevegedeelte en vooral het schuurgedeelte waar u het over hebt, Collega. We hebben dat nog niet verworven en de eigenaars vertonen ook niet echt grote bereidheid om dat deel los van het grote stuk grond dat ruim 25 miljoen BEF zou kosten, te verkopen. Zij willen dat in de verkoop insluiten. Op dit ogenblik bestaat daar nog geen zekerheid over.

De bestemming : de schuur zal hersteld worden in haar oorspronkelijke staat en daar zou eventueel het heemkundig museum ondergebracht worden, in samenspraak met de gemeente Eeklo.

Voor de prestigeprojecten waarvan sprake is er in het voorbehouden financieel kader niet veel ruimte. Tot zover.

P. 293 : CAERMERSKLOOSTER - INVESTERINGSSUBSIDIES IN KAPITAAL VAN HOGERE OVERHEDEN : ALGEMENE BEDENKINGEN EN VRAGEN BIJ DE VERDERE VERWAARLOZING EN AFTAKELING VAN EEN BESCHERMD MONUMENT, EIGENDOM VAN DE PROVINCIE**De heer Gillis**

Voorzitter, Collega's,

Ik heb daarnet collega Liebaut geciteerd toen hij het had over de noodzaak om een aantal bestofte dossiers op te kuisen. Hij is echter in zijn opsomming bij de aanvang van deze begrotingsbespreking drie bestofte dossiers vergeten de scheepswerf Baasrode, de Zwalmolen en het Caermersklooster. Drie wettelijk beschermde monumenten, voor de volle 100% eigendom van de provincie, die alle drie reeds verschillende jaren schandelijk staan te verkommeren, te verwaarlozen. En zoals hij daarnet ook heeft gezegd : "Tijd is een genadeloze factor".

De heer voorzitter

Dat zegt u goed, dat geldt voor de begrotingsdebatten, maar gelukkig dankzij u en in samenwerking met de president van Italië, hebben we een dag meer, maar dat geldt ook voor het leven. Tijd is een genadeloze factor.

De heer Gillis

Misschien kan de president van Italië ons dan voor het banket ook enkele streekproducten opsturen, dat zou een mooie geste zijn.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ik ben niet gesteld op een aanwezigheid van een vreemd staatshoofd, maar wel op streekproducten die zouden worden toegestuurd, ik zou zelfs een keuze kunnen maken, samen met u.
En nu alle gekheid op een stokje, we zijn opnieuw bij het Caermersklooster en het is mijn schuld dat we afgeweken zijn.

De heer Gillis

In november 2000 bij de bespreking van de ontwerpbegroting 2001 kwam ik rond het Caermersklooster uitgebreid tussen om aan te klagen dat toen alweer geen kredieten werden voorzien om het Caermersklooster te restaureren, de 3e fase.

In de zitting van januari 2001 heb ik aan deze raad een ontwerp provincieraadsbesluit voorgelegd om deze restauratie te bespoedigen. Een ontwerp raadsbesluit dat toen jammer genoeg werd weggestemd. De meerderheid had, en ik begrijp dat, vertrouwen in het antwoord en de beloften van de deputatie. Een antwoord en beloften die ik hierna kort samenvat. Namens de deputatie werd in januari 2001 aan de raad meegedeeld :

1. dat het voorontwerp van de restauratie 3e fase klaar was ;
2. dat men op het punt stond om de definitieve ontwerpfase die minimaal drie en maximaal zes maanden zou duren, af te ronden ;
3. dat in het slechtste geval bij een tweede begrotingswijziging 2001 enig budget zou moeten worden voorzien ;
4. maar dat voor het begrotingsjaar 2002 van meetaf aan vrij forse budgetten zouden moeten worden ingeschreven voor de dringende restauratie van de 3e fase.

De deputatie was in februari 2001 zeer duidelijk, ik citeer : "Wij gaan hier praten over vele tientallen miljoenen die wij in onze begroting zullen moeten voorzien willen wij deze 3e fase tot een goed eind laten komen. Hiertoe zijn wij moreel verplicht, ook aan het gebouw en aan de uiteindelijke functie die wij aan dit kunst- en cultuurcentrum ter invulling willen geven". Een citaat dat zeer duidelijk is.

Zoals gezegd werd het voorstel toen weggestemd, maar de commissie cultuur ging op aanraden van de voorzitter wel ter plaatse een kijkje nemen en moest vaststellen dat men in de nota van december 1999 opgemaakt door het studiebureau Fraeye niet had overdreven toen ze stelden : "De totale stabiliteit van het gebouw komt in het gedrang. Door de waterinfiltratie heeft de houten draagstructuur op verschillende plaatsen bijna geen sterkte meer. De nu steeds talrijker voorkomende instortingen wijzen op het acute gevaar van totale destructie". Dit is de toestand december 1999.

Waar staan we nu, oktober 2002, twee winters verder ? Een nieuwe noodoverkapping werd aangebracht en een deel van de voorgevel in de Vrouwebroersstraat is ingestort. Een instorting die nu aan elke toevallige passant duidelijk maakt hoe de provincie Oost-Vlaanderen met waardevol cultureel erfgoed omspringt. En misschien is het een goed iets, ik zeg dat met enig cynisme, dat een stuk van de voorgevel is ingestort. Een van de grootste handicaps immers van het Caermersklooster is altijd geweest dat het gebouwd is als slotklooster, zonder vensters aan de buitenkant, zodanig dat een toevallige passant nooit gewoon kon merken hoe erg het gesteld was met dit stuk patrimonium dat eigenlijk in het hart van Gent ligt.

In de ontwerpbegroting 2003 staan opnieuw geen kredieten voor de restauratie ingeschreven. De verklaring in de commissie was kort, maar zeer duidelijk. Informele contacten met de Vlaamse administratie Monumenten en Landschappen heeft duidelijk gemaakt dat we, gezien de grote kosten aan het hoogkoor van de Sint-Baafskathedraal, niet op subsidies voor de restauratie van het Caermersklooster moeten rekenen de volgende jaren.

Dit antwoord is natuurlijk een Vlaamse schande, veel erger is echter het feit dat met dit informeel antwoord voor de deputatie blijkbaar de kous af is. Dat de deputatie het ontbreken van Vlaamse subsidies als een vrijbrief beschouwd om de wettelijke verplichtingen die ze als eigenaar van een wettelijk beschermd monument heeft, te negeren. Er zijn genoeg juristen in deze raad om de deputatie voor te lichten over de gevolgen. Het is niet alleen onheus ten opzichte van het monument, het is ook een slecht voorbeeld dat we hiermee aan de particulieren geven.

Ondertussen - en het is goed dat we dat geld uitgeven, maar als we in een of/of situatie komen, kan ik toch niet laten om het te zeggen - kunnen we wel 4,5 miljoen EUR (= 180 miljoen BEF) mobiliseren om een erfgoedcentrum te bouwen om aan de buitenwereld juist te tonen hoe men met waardevol cultureel erfgoed moet omgaan, waarom het belangrijk is om dit erfgoed te bewaren, hoe erfgoed kan worden ontsloten naar een breed publiek toe, enz.

Rumoer

Ik denk dat we op een keerpunt staan. Een deel is nu, ondanks de extra noodoverkapping, ingestort en de rest zal, is het niet dit jaar dan is het binnen twee of drie jaar, instorten. Ofwel laten we het instorten en dan zeggen we achteraf dat het de schuld is van de omstandigheden, de tijd, Vlaanderen, enz. ofwel zeggen we gewoon dat we het liever niet restaureren en een declassering wensen en het willen laten afbreken. Laten we deze stadskanker dan uit de wereld helpen. Het zomaar laten staan en laten gebueren en op een of andere dag gebeurt er iets en is het te laat en dan kunnen we naar onze zakdoek grijpen. Dit is in feite een bestuur onwaardig, zeker omdat we voor de volle honderd procent zelf eigenaar zijn.

Ik heb ondertussen ook vernomen dat er blijkbaar ...

Rumoer

De heer voorzitter

Misschien vergaderen we al iets te lang. Ik heb het vroeger al gezegd, Mijnheer Gillis, niet te bitsig. Mijnheer Lootens krijgt nog het woord en ook de gedeputeerde als hij onmiddellijk wil reageren, maar we laten eerst mijnheer Gillis uitspreken.

De heer Gillis

Ik zou graag weten wat de deputatie op korte termijn met het Caermersklooster van plan is, waarom er geen kredieten worden ingeschreven waardoor we, behoudens een begrotingswijziging in 2003, niet kunnen starten met een 1e fase. Verschillende fasen zullen elkaar zullen opvolgen a rato van 50, 55 miljoen BEF per fase en er zullen in totaal een zestal fases nodig zijn.

Daarmee sluit ik ook een beetje aan bij wat collega Beke daarnet heeft gezegd : wij wensen eigenlijk een duidelijk perspectief en een planning, want zoals het nu loopt, kan het echt niet verder.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het betreft de tussenkomst van mijnheer Gillis in verband met het Caermersklooster.

Mijnheer Gillis is voor mij een groot kenner van cultuur en kunst en zelfs een baken van kennis in die materie.

De heer voorzitter

Een ambivalente baken.

DEBATTEN

P. 293 : CAERMERSKLOOSTER - INVESTERINGSSUBSIDIES IN KAPITAAL VAN HOGERE OVERHEDEN : TUSSENKOMST M.B.T. HET CAERMERSKLOOSTER

De heer Lootens

Maar vandaag vind ik dat hij overdrijft.

Mijnheer Gillis, als u mijnheer Hertog citeert, citeer dan wat hij zegt over het Caermersklooster. Maar ik zal het nu doen : "Men kan zich wel vragen stellen bij de aanhoudende investeringen in het Caermersklooster."

Dat is het citaat dat u moet gebruiken in deze en ik zeg erbij dat hij het veel beter weet dan wie ook. Het Caermersklooster heeft ons al zeer veel geld gekost en het is niet correct te zeggen dat wij een slecht beheerder zijn van iets dat wij 25 tot 30 jaren geleden geërfd hebben van de stad Gent.

De vergelijking maken met Ename is goedkoop. Dat plakt niet. Dat gaat niet.

Vele mensen zouden over het Caermersklooster kunnen zeggen : "Dat is nogal eens een investering voor de stad Gent. En wat doen ze er mee ?"

Inderdaad, er is daar niet veel mee te doen en we doen ermee wat we ermee kunnen doen. Bovendien beheren we het zelf omdat niemand anders het wil. Men kan daar niets anders doen dan tentoonstellingen geven. Ten andere, morgen start er daar een mooie tentoonstelling over the Misfits. Wel, ik vind dat u vandaag misgefit hebt.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Misschien zijn we wel over de grenzen heen wat fier op Ename.

P. 294 : MOLENMUSEUM : ALGEMENE BEDENKINGEN EN VRAGEN

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik durf aan te dringen om de verdere uitbouw van het "Molenmuseum" te bespoedigen.

Het is een dossier waarin reeds veel, misschien teveel, tijd gekropen is.

Ten tijde van wijlen gedeputeerde De Cuyper waren er concrete plannen. Plannen die blijkbaar vooral plannen bleven.

Nu komt er duidelijk schot in de zaak, maar is er een concrete toekomstvisie en wat zal dat kosten ?

De wisselwerking tussen het provinciaal domein Puyenbroeck en het Molenmuseum lijkt mij heel belangrijk. Ik durf echt aan te dringen om zonder dralen een ernstige beleidsvisie te ontplooiën om dit waardevol gebouw een nuttige, culturele en educatieve functie te geven.

Mag ik tot slot vragen mij, of ons, een overzicht te geven van de plannen voor de komende jaren, het voorziene prijskaartje alsook waar men concreet heen wil en tegen welk jaar ?

Dank u.

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter,

Een aantal mensen zijn mij deze namiddag komen zeggen dat het zeer goed voelbaar is in de raadszaal dat de herfst zijn intrede doet. Zou het mogelijk zijn om morgen eventueel voor een paar uurtjes toch de verwarming aan te zetten ?

Dank u.

EINDE VAN DE ZITTING